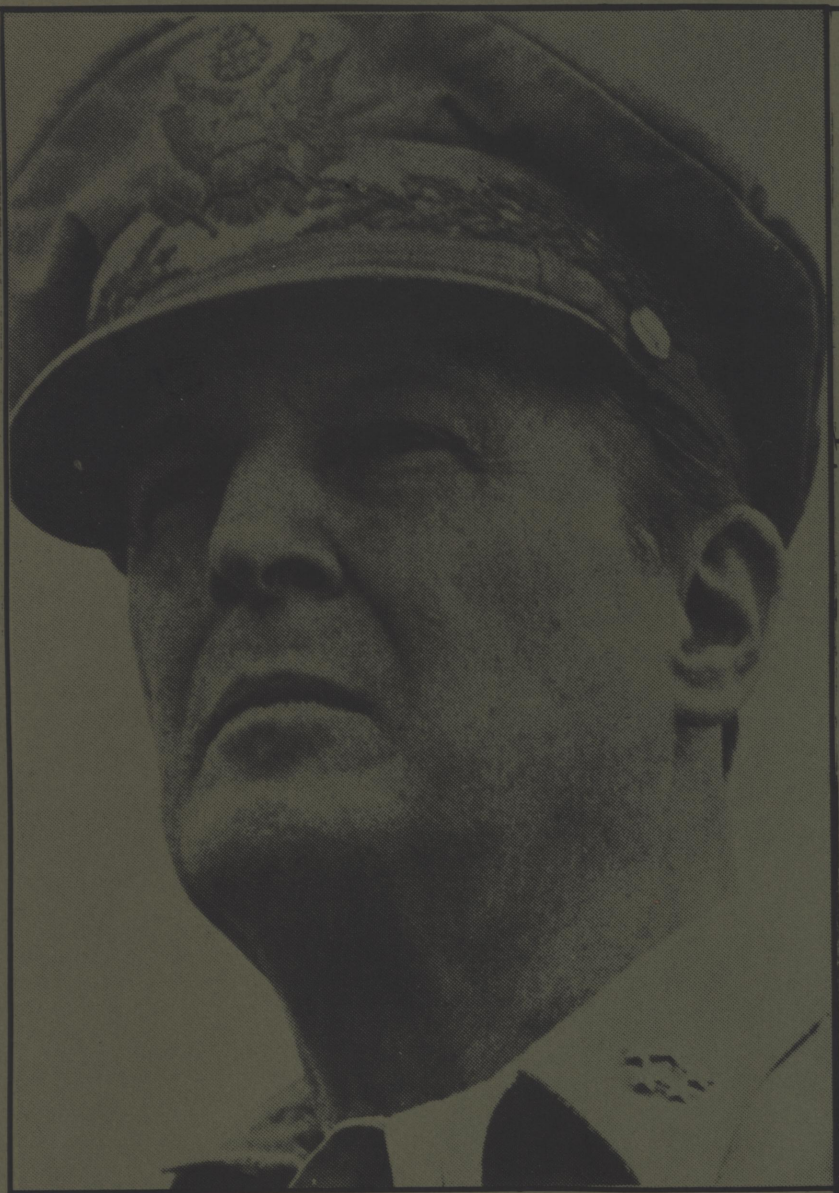
UFO INFORMATION

UNIDENTIFIED FLYING OBJECTS

NR 5 1979

ISSN 0346-3540

General Douglas MacArthur (bilden), inte bara USA:s utan kanske den överhuvudtaget störste militäre ledaren i världen i modern tid, studerade under många år ivrigt UFO-fenomenen. Generalen var besatt av UFO-ämnet och fruktade att UFO var fientliga inkräktare från andra planeter. I ett av sina sista offentliga framträdanden, i ett tal som han höll för en skara unga kadetter vid amerikanska krigshögskolan West Point, betonade generalen att nästa storkrig kommer att utkämpas mot inkräktare från rymden!

Se sidan 4

UFO-våg över Sovjet – men officiella undersökningen hålls ännu hemlig!

Se sidan 8

Århundradets rymdupptäckt:

Skadad rymdfarkost från annan planet cirklar runt jorden med främlingar ombord!

Se sidan 6

Skulle köpa cigaretter – lyftes upp av UFO och förflyttades 200 mil!

Se sidan 14

UFO-INFORMATION

Tidskrift för aktuella UFO-händelser och ökad kunskap om UFO-fenomenen. Organ för Riksorganisationen UFO-Sverige. Utkommer med 6 nr/år.

Redaktionens besöksadress:
Lagmansberga Brunnsgård 596 00 Skänninge. Tel. 0142/440 30.

I redaktionen:
Carl-Axel Jonzon, Thorvald Berthelsen – Bevakning av utländska publikationer, textbearbetning m.m.

Övriga medarbetare:
Olle Öhman, Jan Lind, Jan-Ove Sundberg, Carl-Anton Mattson, Tommy Gustavsson, Florent Sickenga, Christina Thornesköld.

Ansvarig utgivare:
Carl-Axel Jonzon. Tel. 0142/440 30.

UFO-Information
Trycks och utges av UFO-SVERIGES kansli
Box 16, 596 01 Skänninge

Prenumeration och medlemskap:
Postgiro 8 43 25-0. UFO-Information 60 kronor helår.

Bidrag från läsekretsen i form av artiklar och diskussionsinlägg mottages tacksamt.

För att underlätta den redaktionella bearbetningen, bör manuskripten skrivas med största möjliga radavstånd på maskinen. Var god observera att manus endast skrivs på bladets ena sida.

Bidrag kan sändas direkt till: UFO-SVERIGE, Box 16, 596 01 Skänninge.

UFO-information är framställd på eget tryckeri. Allt arbete med denna tidskrift – redigering, planering, tryckning m.m. – sker ideellt och oavlönat.

För artiklarna svarar författarna.

UFO-Sverige är en ideell samarbetsorganisation för UFO-intresserade.

Artiklar och övrigt material från denna tidskrift får återges helt eller delvis endast efter tillstånd av ansv. utgivare.

OM DU FLYTTAR:

1) Använd postens blankett B1. 2050.03 "Adressändring för inländsk tidning", samt meddela din nya adress.
2) Frankera med 3 kronor. Pengarna går till UFO-Information enl. avtal med Poststyrelsen och de täcker självkostnaden för präglingen av den nya adressplåten.

OBS!

Prenumerationsåret på UFO-Information är fr.o.m. 1 jan.–31 dec.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING:

UFO-landning före 1985 3
General MacArthur och tefaten 4
Århundradets rymdupptäckt 6
UFO i FN 6
UFO-våg över Sovjet 8
Rallybil förflyttades 70 km av UFO 12
UFO-landning i Jugoslavien 13
33-årig brasilianare lyftes upp i UFO 14
Kvinnor jagade av UFO:n 17
Trancas historien från Argentina 18
Memphishistorien 22
Salabor fotograferade UFO 23
Såg hål i himmelen 23

Enköpings UFO-förening kommer att svara för värdskapet för riksstämman 1980.

Stämman kommer att avhållas i gymnasie-skolans aula lördagen den 22 mars klockan 10.00. Vidare program kommer att publiceras i UFO-Information januari — februari 1980.

På uppdrag av Riksorganisationen UFO-Sverige.

Arnold Idebring.
Bergsgatan 60
199 00 Enköping
Tel. 0171/305 49.

Du som vill stödja vår verksamhet kan sända bidrag till

Postgironr. 843 25-0

UFO-information

UFO-landning före 1985

Nu slipper vi spekulera i när och hur UFOs kommer att landa på vår jord - det vet man redan med bestämdhet, åtminstone om man får tro ett uttalande från schweiziskan **Lou Zinstag** (73) i Basel! Hon är ingen sierska och inte heller gissar hon. Lou har samlat på rapporter och utredningar, filmer och bilder under det senaste kvartsseklet och hon säger sig vidare ha kollat och dubbelkollat materialet med datorers hjälp, allt pekar med bestämdhet på att vi får ett officiellt besök från rymden före år 1985!

Att hon kommit fram till detta i UFO - frågan är som sagt datorernas förtjänst. Man har kunnat skönja ett visst system i besöksfrekvensen och därav slutit sig till att så skall ske. Vi som sysslar med UFO och dithörande områden får väl i så fall tacka och önska att fru Zinstag inte glömt att stoppa in någon liten detalj i datamaskinen, för då kan ju som bekant resultatet bli något helt annat. Något som slog mig när jag läste om denna **'dataförutsägelse'** är: har man tagit hänsyn till att en annan ev. civilisation kanske inte har samma logik som vi utgår ifrån och kan i så fall detta påverka slutresultatet?

På tal om logik, det har ibland funderats över huruvida denna tidnings 'ledare' alltid handlat om UFO på sätt man tycker att de bör göra. På detta vill jag svara, att samtliga ledare anknyter till UFO-frågan på ena eller andra sättet. Jag har väl inte i detalj försökt länka ihop ledarna med UFO men jag hade hoppats på att läsaren själv med lite tankearbete skulle se sambanden. UFO är inte enbart plåtburkar i skyn utan ett mycket vidare område.

Tidigare har nämnts att vi skall utkomma med ett jubileumsnummer, och det kommer också i dagarna. Det kommer att kosta 35:- kronor. Det kan synas dyrt, men så är det inte, om man betänker att det innehåller endast det bästa som kommit ut under de tio år vi funnits till som tidning. Dessutom har vår tryckpress blivit så nedsliten, att den omöjliggör vidare tryckning av vår tidning. Vi måste alltså skaffa en nyare sådan, och vi hoppas kunna få den ekonomiska möjligheten därtill med hjälp av nämnda jubileumstidning. Vi hoppas alltså, att samtliga medlemmar skall köpa tidningen. Ni får inte endast spännande och god läsning, utan ni kan också se vad som hänt under de senaste tio åren på UFO-fronten. Detta är inte minst viktigt, om man betänker att alla årgångar är slutsålda, och det alltså är omöjligt att få tag i äldre UFO - fall den vägen.

En annan viktig sak är, att vi här på redaktionen måste få tag i UFO - fall på kort tid för att få med utredningar i tidningen. Alltså: **ni** som utreder UFO - fall eller ni som läser i dagstidningarna om UFO Kontakta oss på redaktionen omgående! Som det nu är kommer materialet ofta så sent, att det är inaktuellt innan vi får ut tidningen. Ingen är betjänt av att material kommer för sent till redaktionen och allra minst vi själva, en självklarhet som måste inses

Vidare söker vi personer som kan reklam och är intresserade att hjälpa oss med detta. Som vanligt är vi dåliga på att betala men glädjen att arbeta med något väsentligt är förvisso också en belöning, även om den inte kommer i form av pengar.

Helt säkert sitter många inne med goda idéer på reklamområdet! Varför inte höra av er till redaktionen! Men kom samtidigt ihåg, att vi är ytterst begränsade vad gäller ekonomi. Reklamen måste därför anpassas till våra resurser, utan att den därför tappar udden.

Ibland kommer små insändare, men det är tyvärr långt mellan dem. Har ni något som känns viktigt så skriv ned detta och sänd det till oss. Eller är det kanske så att ni läst en UFO - artikel på något främmande språk som ni tycker är bra och som ej publicerats i vår tidning? Översätt den då gärna och sänd den till oss på redaktionen. Vi uppskattar en sådan gest mycket.

I övrigt kan konstateras att hösten är här med vackra om än kalla kvällar och med klart och fint väder. Gå gärna ut och upptäck den vackra höstkvällen med den stjärnbeströdda himlen men låt er inte luras av alla 'stjärnfall'!

Jonzon.

General MacArthur och tefaten

En elitgrupp av vetenskapsmän och militärofficerare samlades till ett viktigt privat möte i New York City år 1958. Deras syfte var att diskutera UFO. Huvudtalare på mötet var ingen mindre än generalen Douglas MacArthur, kanske den störste militärledaren i modern tid. Hans meriter som överste i Stilla havet under andra världskriget och hans konflikter med president Harry Truman under Koreakriget har blivit ämnet i många böcker, TV-dramer och en ny film. Mindre välkänt är det faktum att generalen ivrigt studerade UFO-fenomen. Han var besatt av ämnet och fruktade att UFO var fientliga inkräktare från en annan planet. Under den massiva UFO-vågen 1957 förekom en massa hemliga möten runt om i landet.

Det amerikanska flygvapnet, som hade försökt komma ifrån flygande tefatsaffären 1955 med utgivandet av ''Project Blue Book Report Number 14'' (ett avslöjande försök), fann att de återigen blivit indragna i en tvist. CIA´s Project Windfall, en hemlig undersökning av UFO-kontaktmän, blev insnärjd i byråkratisk förvirring. Major Donald Keyhoe´ s nya organisation NICAP gick till storms mot de styrandes väderkvarnar och försökte pressa fram saken och väcka en opartisk kongress.

Nyhetsmedia och allmänheten betraktade hela UFO-affären som en karneval. Men general MacArthur visste bättre. Med sin djupa tydliga röst talade han om för 1958 års möte, att han trodde en planetarisk militärstyrka rekognoserade den här planeten för att förbereda en massiv invasion. Han ansåg att vi skulle arbeta på att utveckla vapen och planer för att bekämpa inkräktarna.

Som ett första steg föreslog han att åstadkomma ett program för perfekta rymdfärder. De män som deltog i denna sammankomst var förtegna, beslutsamma och imponerade av generalens analys. Detaljerna från mötet hölls hemliga i åratal, ända till MacArthurs död 1964.

I en intervju med Henry Taylor 1955 hade MacArthur redan ''avslöjat'' oidentifierade flygande tefat och deras inverkan på vår civilisation. Han arbetade därefter i Woldof Tower på Manhattan och kände sig säker på att fritt kunna uttrycka sig om UFO. En påstridig och självsäker man som MacArthur var inte rädd för att uttrycka sina åsikter. Han hade trotsat president Truman när han nonchalerat order under Koreakriget. Han hade nått ända till West Point och var på väg att bli arméchef i STAFF redan vid 50 års ålder. Han var inte rädd att ta på sig ansvar, och han tvekade inte att tillrättavisa mindre kompetent folk i hans omgivning.

Under andra världskriget lät han bygga ett militärhögkvarter i Stilla havet och efter kriget försökte han göra Japan till en demokratisk stat. Det bekymrade honom inte att de amerikanska flygstyrkorna pratade om luftballonger och stjärnfall.

Vad baserade han sina slutsatser på? Militärer och i synnerhet generaler, är pragmatiker. De bygger sina handlingar på faktiska förhållanden, inte på teorier. General MacArthur började samla uppgifter om UFO under andra världskriget. De mystiska rymdskeppen sågs i Europa 1943, men uppgifter om dem hölls först hemliga för tyskarna. Tyska piloter såg också främmande farkoster och tog för givet att det var de allierades hemliga vapen. År 1944 hade fenomenen spridit sig till Stilla havet. Amerikanska fartyg och plan såg föremålen coh besköt dem. Flygande utbåtar med cylindrisk form sågs stiga upp ur vattnet och visade sig över ytan.

Liksom i Europa hölls dessa rapporter hemliga och vidarebefordrades till general MacArhurs högkvarter. Generalen intresserade sig mycket för dessa rapporter och trodde att japanerna kunde ha nytta av dem. Han tillsatte en grupp officerare för att samla uppgifter om, och studera dem. Rapporterna blev fler och fler och gruppen insåg att de hade att göra med en för dem tidigare okänd teknologi. I vissa fall hade man på radar upptäckt jättelika före-

mål, som var större än de flygplan som fanns i Stilla havsområdet. Flera militära flygplan skickades upp för att förfölja dessa föremål, men antingen kraschade de eller också försvann de. Radio och radar användes i områden där UFO var verksamma.

År 1945 var dessa specialister övertygade om att dessa mystiska föremål var interplanetariska och fientliga. Samtidigt bearbetades problemet av ett team i Europa RAF's spaningsavdelning, som leddes av general Massey år 1943, konstaterade att föremålen var omöjliga att tillfoga skada och var troligen något slags naturfenomen. Chefen för RAF's hjärntrust, R.V. Jones, tog ställning mot UFO. Den amerikanska hjärntrusten i Europa befarade det värsta. Rapporter från amerikanska piloter strömmade ständigt in. Bara general MacArthur och hans män i Stilla havet hade företagit en systematisk undersökning. Och deras slutsatser stämde inte överens med de europeiska.

När kriget var slut 1945, glömdes de europeiska åsikterna, men objekten iakttogs fortfarande i Stilla havet och företrädesvis runt Okinava samt på de platser där USA lät bygga sina atombaser. Och detta meddelades MacArthur.

En femstjärnig general har en ansenlig makt. Och MacArthur styrde inte bara sitt land med järnhand utan hans åsikter spreds också runt världen. Detta bevisas av en händelse i England 1946. Denna sommar sågs främmande föremål i Europa och oidentifierade cigarrformade föremål visade sig över Norge, Sverige, Finland och även så långt söderut som över Grekland och Marocko. De skandinaviska länderna började göra undersökningar, då de befarade att objekten var ryska. Ryssarna hade på den tiden inga robotar, och de flesta tyska vetenskapsmän på området hade tillfångatagits av amerikanerna.

RAF's hjärntrust fick meddelande om att ett flygande tefat kraschat utanför London. Detta fick vare sig tidningarna eller någon annan reda på. Officerarna, som visste om det, höll det hemligt. Men inom några dagar kom ett telegram till RAF's högkvarter. Det var från general MacArthur i Japan, som begärde upplysningar om kraschen.

Det var tydligt att general MacArthur kände till vad som hänt och att han var påtagligt intresserad av rapporter om flygande tefat. 20 år senare avslöjade R.V. Jones historien om MacArthurs telegram i ett offentligt tal. Krigsveteraner från Stilla havet och Europa meddelade sina iakttagelser till civila UFO-organisationer och böcker skrevs om ämnet. Koreakriget kastade nytt ljus över händelserna i Stilla havet, och många av dessa iakttagelser sattes på pränt. Till och med "Life Magazine" gav dem stort utrymme.

Den stora UFO-vågen i USA under juni och juli 1947 hade fått tidningarna att intressera sig för flygande tefat. Men för general Douglas MacArthur, som samlat uppgifter sen 1944, framkom inget nytt. När han återgick till det civila (på uppmaning av president Truman), fortsatte han att intressera sig för UFO. Han samlade böcker och tidskrifter om dem och han berättade i timmar för dem som ville lyssna.

År 1962 inbjöd president Kennedy den gamle generalen till Vita huset. De hade ett privat samtal på två timmar. Vi vet inte om UFO nämndes i detta samtal. Kennedy sade senare att de hade talat om Vietnam. Kort därefter tillkännagav president Kennedy att han skulle anslå en miljard dollar till ett rymdprogram och skicka en man till månen före årtiondets slut.

Ett av general MacArthurs sista offentliga tal var det han höll på West Point. För de unga kadetterna berättade han att nästa krig kommer att utkämpas mot inkräktare från rymden. Talet refererades i pressen men det blev ingen debatt om det. General MacArthur var 84 år när han dog. Har vi råd att nonchalera hans varning?

Källa: **UFO Report jan. 1978**

Översättning: **Peter Brunning**

UFO-kontakt:

Plötsligt fanns de bara där,
som något vi anat i en känsla
eller tänkt i en dröm
Ändå var de där - vaket.
Och vi kunde icke förneka dem.

Ändå måste vi
för de klentrognas skull
de självinvuxna.

Vad tänker de månne om oss,
dessa utommänskliga
komna ur andra dimensioner
av tid och rum.

Känner de framtiden?
Jorden öde och tom
Människan förintad av människan.
Bidar de kannske sin tid -
tidlösa.....

När ska vi komma till insikt.

av Britta Falk.

Århundradets rymdupptäckt:
Skadad främmande rymdfarkost ligger i bana runt jorden

Framstående ryska vetenskapsmän har gjort århundradets upptäckt: En skadad, främmande rymdfarkost ligger i en bana runt jorden och döda humanoider kan fortfarande vara ombord!

-Vi är övertygade om att en ramponerad rymdfarkost från en annan planet cirklar runt jorden, deklarerar professor Sergei Petrovich Bozhich, framstående sovjetisk astrologifysiker som undervisar vid Moskva-universitetet.

Det är min övertygelse att främlingar från en annan planet fortfarande finns kvar i farkosten.

Amerikanska experter fascineras av möjligheten att kunna bärga det ryska fyndet och föra farkosten till jorden.

- Det är mycket spännande säger den framstående maskintekniske fysikern dr. Henry Monteith, som sysslar med atomforskning för USA-regeringens räkning. - Det verkar vara en gedigen undersökning.

Ryssarna observerade först rymdvraket i början av 1960-talet där det låg på 205 mils höjd över jorden. Men först nu efter år av studier som helt övertygat dem om att det är en främmande farkost - träder de fram och meddelar den överväldigande nyheten till hela världen.

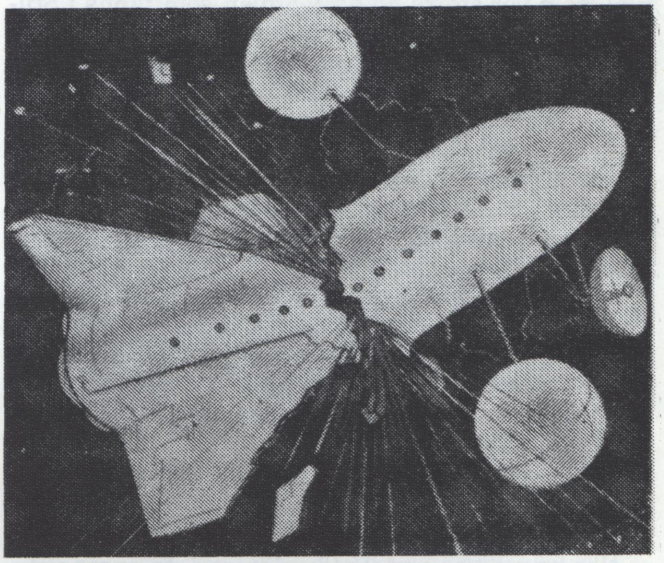
- Enligt min åsikt är det ingen tveka om att vi har att göra med resterna av en stor främmande farkost, avslöjar den ledande Moskvafysikern och läraren dr. Vladimir Georgeyvich Azhazha. - Den måste besitta hemligheter, som vi inte ens drömt om.

Ryska forskare tror att farkosten bröts i tio delar av en invändig explosion - de två största delarna i en storlek av omkring 30 m i diameter.

De kom fram till den förvånandsvärda slutsatsen med hjälp av invecklade datorer som kunde föra de tio bitarna tilbaka i tiden, då de var en bit, säger dr. Bozhich.

-Vi upptäckte att alla bitarna kom från samma punkt på en och samma dag, den 18 dec. 1955, tydligen som resultat av en kraftig explosion.

Han tilade: Vi är övertygade om att föremålen inte härrör från jorden, eftersom den första bemannade satelliten - Sputnik 1 - sköts upp av ryssarna omkring två år senare, i oktober 1957.

Så här tror man att den ursprungliga främmande rymdfarkosten såg ut. Vid explosionen splittrades föremålet i tio olika delar.

Professor Aleksander Kazantsev, en beryktad rysk astrologifysiker-forskare tillägger: - Storleken på de två stora bitarna gör att man kan anta att farkosten var åtminstone 60 meter lång och 30 meter bred, med små kupoler innehållande teleskop, stora runda antenner för kommunikation samt ventiler för synkontakt.

- Dess storlek antyder att där fanns flera våningar möjligen fem.

- Ryska experter har förkastat möjligheten att bitarna kom från en roterande meteorit. En framstående amerikansk forskare säger att roterande meteoriter är okända.

Meteorer i bana runt jorden är 'gisningsvis en på millionen', enligt dr Lee Richard, en astronom vid det nationella radioastronomobservatorier i Charlotteville Virginia.

Han har inte noterat någon som någonsin har helt upptäckts. Dr. Richard säger också att meteorer, inte kan explodera inifrån. Men ryssarna säger att föremålet exploderat spontant, vilket omöjliggör att det skulle vara en meteor

En sovjetisk fysiker, Azhazha, anmärker: Meteorer går inte i banor - de sänker sig utan mål, rusar irrande genom rymden.

Alla bevis våra forskare har samlat det senaste decenniet pekar övertygande på en sak: Jag upprepar: En främmande farkost exploderade, och förstördes av ett tekniskt fel.

Det är fullständigt möjligt, att de livlösa kropparav medlemmarna till den främmande besättningen fortfarande är ombord på farkosten. Man hajar till vid tanken. Otroligt nog pressenterar en artikel, som dök upp i en inflytelserik amerikansk vetenskaplig tidskrift för ett decennium sedan, bevis som stöder de ryska slutsatserna.

John P Bagby, en astronom, som skrev i tidningen Icarus 1969, diskuterade bevis för att jorden 'har åtminstone tio närbelägna månbollar, som brutits loss från en större moderkropp'.

Ännu mer förvånansvärt är att Bagby uppgav samma data som ryssarna - 18 december 1955 - för föremålens tillblivelse. - Det är antagligen det datum då moderkroppen bröts sönder, skrev han.

Fysikern William Corliss, författare till otaliga böcker om oförklarliga fenomen, är bekant med rapporten 1955 om rymdexplosionen och den artikel Bagby skrev.

När han hörde talas om de ryska uppgifterna utbrast han: - Artikeln sammanfaller med detta. Den bekräftar verkligen att det fanns ett föremål där ute, vilket sönderföll i tio bitar.

Bagby har ingen förklaring till explosionen och då han bara var intresserad av att bevisa att föremålet fanns där, avvisade han det som ett naturligt fenomen. Det var det säkraste att göra på den tiden, säger han.

Amerikanska och ryska forskare arbetar ivrigt på att rädda föremålen för vidare studium på jorden.

Till och med NASA anser att en gemensam bärgningsaktion bör göras av USA-Sovjet.

- Vi anser det, om ryssarna är villiga att samarbeta säger dr. Myron Malkin, direktör för rymdskyttelprogrammet vid NASA's byrå för rymdteknologi.

Kärnvapenfysikern och rymdexperten Stanton Friedman, säger hänförd: - Om vi går upp och räddar fragmenten är det tänkbart att vi kan sätta ihop bitarna.

Dr. Henry Monteith, som är fysiker vid de berömda Sandialaboratorierna i Albuquergue, New Mexico, säger till The Enquirer: - Om det verkligen är en främmande rymdfarkost, kommer det att bi århundradets fynd. Vetenskapligt kommer det att bli stora nyheter. Detta kommer att övertygande bevisa att intelligent liv finns på andra platser i universum.

Dessa ryska vetenskapsmän har tillräckligt med bevis för att garantera vidare utforksning och även för att sända upp en rymdskytel för att försöka rädda bitarna av rymdfarkosten.

Professor Kazantsem säger att de främmande kroparna troligen kan hittas oskadda, såvida de ej skadats vid explosionen. - Det är ett mycket fascinerande prospekt.

Professor Aleksei Zolotov, en framstående sovjetisk geolog och explosionsexpert, som är inkopplad på studiet av rymdfarkosten, tillägger:

- Astrofysiker uppskattar de främmande varelsernas höjd till maximum 2,7 meter, men de kan vara så små som 90 centimeter.

Han betonar starkt: - En räddningsaktion skall sättas igång. Farkosten eller vad som är kvar av den, skall bli ihopsatt här på jorden. Vinsten kommer att bli enorm för mänskligheten.

Källa: National Enquirer, 17 juli, sid 33
Översättare: Marianne Aplerud.

UFO I FÖRENTA NATIONERNA

Sir Eric Gairy, dåvarande premiärminister i den karibiska ö-staten Grenada, och en av dem som anser att det behövs en internationell UFO-studiegrupp i FN, bad om ett möte mellan FN's generalsekreterare Kurt Waldheim och ett antal UFO-forskare som skulle tjänstgöra som en 'styrande kommitté' och ge råd åt FN då FN planerar sin politik i UFO-frågor.

Professor Hynek skisserade för Kurt Waldheim den globala naturen av UFO-fenomenet och att de 60.000 fall som finns i Center for UFO Studies' UFOCAT' s arkiv kommer från 133 olika länder och att översättningen av sådant utländskt material är ett tidsödande arbete.

Hynek föreslog här att FN bildar en organisation som kan underlätta utbytet av UFO-information mellan vetenskapsmän i olika länder.

UFO-vågen över Sovjetunionen den 20 september 1977

Det ser ut som om ett ganska ovanigt UFO-fenomen observerades i Sovjetunionen den 20 september 1977 tidigt på morgonen.

Några uppträdde i Karelen A.S.S.R. där de flesta observationerna gjordes i Petrskoi. Detta var de UFO-fenomen som resulterade i det förvånande faktum att det lokala flygande tefat-fenomenet publiserades i den ryska pressen. I tre av Moskvas centrala tidningar - 'Izvestiya', 'Pravda' och 'Sotsyalistitcheskaya Industriya' av den 23 september beskrevs som ett naturfenomen.

Troligen uppmuntrades en sådan fördomsfrihet (efter flera oriktiga artiklar om UFO-n) av talrika observationer av oidentifierade föremål i Sovjetunionen 1977. Det är känt att det våren 1977 förekom en stor UFO-våg i Georgien men vidare detaljer saknas. En forskare från Moskva, Feliks Zigel, biträdande professor på Flyginstitutet, rapporterade våren 1977 att en militärflygare hade sett UFO och några humanoider i Voronezh-regionen. I augusti landade ett UFO nära Moskva. Biträdande professor Zigel har tagit prover av jorden på den platsen.

Men låt oss nu presentera uppgifterna som publicerades i 'Izvetiya' under rubriken 'Okänt naturfenomen!. Det publierades också i tidningen 'Edasi' från Tartu den 7 oktober.

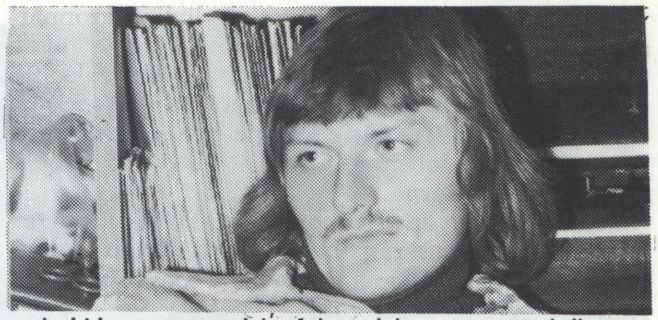
Petroskoi. Innevånarna i staden kunde bevittna ett säreget naturfenomen. Den 20 september omkring klockan 4 på morgonen framträdde en enorm 'stjärna' på det mörka himlavalvet. Den kastade impulser av ljus på marken. 'Stjärnan' rörde sig sakta i riktning mot Petroskoi. När den nådde staden tog den formen av en manet och duschade staden med otaliga tunna strålar, som om det regnade.

Så småningom försvann glöden av strålarna. 'Maneten' vände därefter åter i riktning mot sjön Onega i en glänsande halvcirkel insvept i gråa moln. Mot bakgrunden av skyn formades en klar röd fläck av ljus med vita kanter.

Enligt vittnen vara fenomenet i 10-12 minuter.

Chefen för Hydrometeorologiska observatoriet i Petroskoi, Y Gromov, omtalade för Tass-korrespondenten att inget liknande fenomen hade observerats tidigare av arbetarna på meterologiska stationen (inte saning - J Lina). Orsakerna till detta fenomen och dess uppkomst förblir gåtfulla, eftersom inga avvikelser hade registrerats i atmosfären vare sig under fenomenets uppträdande eller under föregående dagar'.

I tidningen 'Sotsyalistitcheskaya Industriya' uppgav Y Gromov att inga tekniska experiment hade utförts i området. Fenomenet kan inte tas för en hägring eftersom det finns otaliga vittnen från olika delar av staden och deras beskrivningar är identiska. Olyckligtvis lämnade det unika fenomenet inga materiella beståndsdelar kvar.

Juri Lina, ung estnisk ufolog, debuterar som skribent i UFO-Information med en artikel där han redovisar den stora UFO-vågen över Sovjetunionen i september 1977. Juri Lina (bilden) är idag bosatt i Stockholm. Han har hittills gett ut en bok om UFO-fenomen — en bok som dock endast getts ut på finska. Vi tror boken kan vara av stort intresse också för svenska läsare, varför UFO-Information efterlyser någon som kan hjälpa Juri att översätta boken också till svenska. Känner Du på Dig att Du skulle kunna hjälpa till med översättningen — hör av Dig till UFO-Information, telefon 0142/440 30 och tala med Carl-Axel Jonzon.

I Leninrad blev V Krat, chefen för vetenskapsakademins ledande astronomiska observatorium USSR, korresponderande medlem av vetenskapsakademin i USSR, ombed att lämna sin åsikt till en Tass-korrespondent.

Vetenskapsmannen sade: 'Tidigt på morgonen den 29 september observerades också det klart lysande eldklotet ovanför Leningrad-regionen och i Karelen ASSR, rusande från syd till nord observerades det också i Pulkovo. Det är svårt att säga något om dess ursprung just nu, eftersom observationerna från vittnena fortfarande analyserades.'

Liknande föremål sågs också i Finland och Estland nästan samtidigt, så hela fallet växer i sin egendomlighet.

Den 21 september 1977 skrev tidningen 'Kansan Uutiset (No 254) under rubriken 'Rymdspillror spred ljus över södra Finland'.

'Det klara ljusfenomen, som observerades i södra Finland på tisdagsnatten (D v s tidigt på morgonen den 20 september - J. Lina) visade sig vara en detalj från en bärraket eller en gammal satelit som har återinträtt i atmosfären.'

De som var tidigt vakna gnuggade verkligen sina ögon på morgonen kl. 3.06 (4.06 Moskvatid - J Lina) när ett snabbt flygande, klart ljusfenomen passerad staden och fortsatte norrut. 'Det var verkligen en ovanlig nattlig syn' berättade Matti Kivinen, kandida på filosofisk-geofysiska observatoriet i Nurmijärvi.

Ändock bör, enligt Kivinen, fantasierna om flygande tefat glömmas - det var en gammal satellit eller dess bärraket.

'En mängd rymdskrot återinträder i atmosfären. I

atmosfären fattar det eld och exploderar ofta i bitar. Den här gången hände dock inte detta, berättade Kivinen.

Även tidningen 'Trud' (september 25) iformerade om föremålet som sågs ovanför Helsingfors refererande till 'Kansan Uutiset' och 'Uusi Suomi'. Enligt nyheterna som anlände till Moskva, var föremålet synligt i Helsingfors i fyra minuter. Radarn i kontrolltornet på flygplatsen sägs ha noterat riktningen av de oidentifierade objekten som sydlig.

'Blomkrona' över Estland

I Estland finns kända rapporter av observationer från Polsamaa, Liiva (Polva distriktet) nära Tyri, från Kanepi och Ihamaru. Både i Poltsamaa och Liiva sågs strålar som pekade nedåt.

I staden Poltsamaa såg Elmar Jörgen det egendomliga föremålet kl. 4.08. Enligt honom var källan till ljuset lika stort som ett människohuvud som sände strålar. Det flög väldigt långsamt och kunde ha varit omkring 20° i höjd. Dess riktning från sydväst till norr (föremålet långsamma rörelse norrut observerades också i byn Taikse nära Tyri kl. 4.08-4.10) Den underliga ljuskällan sågs som i ett dis. Observatören såg några mörka linjer mot ljuset. Observationen varade i 4-5 minuter.

Tidigt på morgonen, fem minuter i fyra gick boskapskötaren Linda Herman (57) från Liiva (ca 30 km söder om Tartu) till sitt arbete, när hon plötsligt fick syn på en mycket ljus stjärna (det var några minuter efter fyra) som sakta gick upp. Sedan kom en stråle av ljus från den och riktades nedåt. Linda Hermann fastslår att när föremålet hade kommit ännu högre försvann ljusstrålen. I skyn formades någo som liknade en blomkrona av strålarna (en manet?.)

Linda Hermann gick till boskapsskjulet för att kalla på andra att se fenomenet. När hon kom ut igen med två kamrater flög det främmande föremålet redan snabbt mot nordöst d v s norrut eftersom ljuskroppen sågs i centrala Estland. Den senare var på flera punkter liknande den som beskrivits ovan. UFO:n sågs som en klar, uppgående stjärna från vilken två uppåtriktade strålar sågs. Den lyste upp skyn och ovanför strålarna formades något som liknade en regnbåge och den såg ut att virvla runt. Färgerna var dunkla. Ljuset flydde snabbt bakom skogen...

Linda Hermanns observation varade omkring fem minuter.

Samtidigt måste många UFO:n ha rört sig på olika platser. Så därför observerades många underliga saker samtidigt (Leningrad, Karlen). Det är intresant att i flera fall (Estland, Finland och även Leningrad och Karelen) sågs UFO:n röra sig från syd till nord.

Låt oss fortsäta med fakta. Pravda fastslog, att det bakom Petroskois himmelska gäst lämnades ett spår av eld, som upplöstes efter cirka 20 minuter. Sedan kom Pravda till en återvändsgränd med påståendet att det främmande föremålet hade varit en meteorit. (?) Kan en sådan himlakropp stanna och ändra fördriktning? Trots detta fortsatte tidningen: Vetenskapsmännen verkar tro, att det var en meteorit.

På grund av data från Sovjet, stämmer inte hr Kivinens version. Han måste ha gjort ett mistag. I vilket fall som helst kunde han också ha studerat Sovjets uppgifter.

En kranförare, Andrei Akimov, i Petroskois hamn och även amatörartist, som har ritat upp föremålet spridande ljus, uppskattade dess diameter till cirka 150 m när det jämfördes med krankonstruktionerna.

Strålarna som kom från 'maneten' hade nått två våningar högt.

UFO:t som hade hängt ovanför staden, fortsatte sin färd mot sjön Onega och stannade där också. Sedan började det sänka sig ner mot vattenytan. I samma ögonblick kom en liten skinande skiva ut från föremålet men den försvann snabbt.

Samtidigt flög ett litet föremål, påminnande om en elektrisk lampa inte särskilt högt, längs med den centrala gatan i staden. Efter att ha följt gatan nedåt försvann 'lampan'.

Ljuset borrade hål...

Många invånare i Petroskoi vaknade och kände sig nervösa omkring klockan 4 och kunde inte somna igen på ett tag. Det var först senare på morgonen de fick höra, att ett UFO hade beunnit sig ovanför staden just i det ögonblick som de vaknat.

I den välkända karelska författaren Aleksander Linevskis lägenhet hade ljusströmmen gjort två runda hål i två fönsterpaneler med jämna kanter och 9 cm diameter. En speciell kommission tog dem till Moskva för att undersökas.

!Maneten' som hade befunnit sig ovanför Petroskoi klockan 4 på morgonen, hade också observerats av några sjukvårdare vid den lokala nödhjälpsstationen. Himlen hade till stor del varit upplyst av ljusströmmen från UFO:t. Ambulansföraren Vladimir Bolyayev berättade om sin observation för en korrespondent på tidningen Petroskoi 'Leningskaya Pravda' redan samma mrogon omkring klockan 8. Händelsen hade chockat honom. Med hans tillägg publicerade tidningen en artikel av Violetta Menkova, läkare på nödhjälpstationen i Petroskoi.

(Artikeln publicerades den 24 september under rubriken 'Rymdbesök ovanför Petroskoi').

Chauffören Vyatcheslav Savin och hennes asistent

UFO-vågen över Sovjetunionen den 20 september 1977

Valentina Svistunova var de observatörer. som raporterade för Yuri Gromov, chef för Hydrometeorologiska stationen att en lysande skiva hade kommit ut ur 'maneten' ovanför sjön och sedan sänkt sig nedåt. De påstår att 'Maneten' hängt över skyn i cirka en halv timme. Eftersom detta fenomen inte var bekant kände sig observatörerna illa till mods. Natten hade varit mycket kall med klar himmel.

Det fanns noterat i 'Leninskaya Pravda' att föremålet hade betraktats som en meteorit (!) av vetenskapsmännen just då - det sades att föremålet fortfarande höll på att undersökas. Det är bara naturligt att senare resultat inte har publicerats. Och ändå - var finns de otrolgt dumma vetenskapsmän, som skulle sprida sådan smörja?

Enligt beräkningarna av A Mezentsev, assisterande chef vid naturvetenskapliga universitetet i Petroskoi, hade maneten flugit på en höjd av sex kilometer. Detta bekräftas av data från radarn.

G Safronova från Petroskoi hade blivit synnerligen förvånad av de många klara fläckarna på den övre högra kanten av föremålet. Observatören hade vaknat av hettan i sin våning. När hon öppnade ventilationsfönstret såg hon det underliga föremålet.

Klockan 4.10 på morgonen observerades ett lysande föremål i närheten av Ladoga av Aleksander Shvalyov, en lokförare från Petroskoi och hans två medhjälpare på loket. Det vita UFO:t hade hängt i luften i 20 minuter sedan hae det förflyttat sig mycket snabb mot Petroskoi. Det lämnade ett spår i skyn som var synligt i en timme.

Vassilij Barhatov från Petroskoi berätade att spåret hade varit ljusblått. Atronomen Juri Linnik observerade UFO:t redan klockan 3. Det var 35 km nordväst om Petroskoi (i byn Namoyevo). Det stannade till på himlavalvet, för att sedan ta en ny riktning - omkring 35° väst. Observationen varade ca en kvart. Juri Linnik hade sett något liknande i augusti 1974, men då lösgjorde sig fem eller sex klot från det darrande föremålet.

Det är känt att en vetenskaplig expedition i norra Karelen tog några färgbilder av UFO den 20 september. Studenter från Petroskoi hade till och med turen att filma fenomenet.

På flygplatsen i Pulkovo nära Leningrad råkade passagerarna, som anlände tidigt på morgonen, få se ett underligt föremål flygande i luften. Enligt den lokala undersökningen hade fenomenet observerats i Leningrad på följande sätt:

En lysande ljusblå boll närmade sig blev större och förvandlades sedan till ett paraply med en mörk fläck inuti. Från denna fläck kom ett glänsande orangefärgat klot. 'Paraplyt' förblev orörligt, men klotet flyttade sig. Efteråt lämnades ljusblåa, gula och röda märken i skyn som fanns kvar i cirka en timma. Dessa märken påminde om skrivna symboler eller något liknande.

'Manet' hängde i skyn

Allt som allt sågs åtminstone tre okända föremål i Leningrad den 20 september kl. 4.05 på morgonen. Förhållnadevis många innevånare såg föremålet som påminde om en manet.

Det har senare klargjorts att UFO höjd var cirka 8000 meter.

Specielt mystiskt är det faktum, att föremålets manetliknande utsende kunde observeras på olika platser (Karelen, Estland, Leningrad). Men också anra föremål sågs.

Klockan 4.05 befann sig S Nikolayev och S Pakerus på Moskva-avenyn när de såg en stor 'manet' stående i skyn (det var ett mörkt klotformat föremål omkring en och en halv gånger månens storlek) ur vilken det kom strålar av ljus vända uppåt. Plötsligt sågs en ljusexplosion ovanför föremålet (det hördes inget ljud.

Klockan 4.05 befann sig S Niklolayev och S Pakerus på Moskvaavenyn när de såg en stor 'manet' stående i skyn (det var ett mörkt klotformat föremål omkring en och en halv gånger månens storlek) ur vilken det kom strålar av ljus vända uppåt. Plötsligtsågs en ljusexplosion ovanför föremålet (det hördes inget ljud) och ögonblicket efteråt uppenbarade sig en ljus fläck ovanför. Formen av explosionen påminde om tre löv, varav ett stort och ett speciellt litet. Efter detta började de två stora föremålen och ljuspunkten röra sig mot oservationsplatsen. Samtidigt försvann strålarna, klockan var nu 4.25. Skyn var klar, stjärnorna glittrade.

Åtminstone fyra teckningar av UFO:n ovanför Leningrad är kända. Även konstnären P Ignatov såg fenomenet. Enligt honom ändrade föremålet sin form. Det syns klart på hans teckningar.

Denna UFO-händelse var otroligt spännande för Sovjets ufologer (i Moskva, Leningrad, Kharkov och Estland.) Det mest förvånande var, att fenomenet ovanför Petroskoi blev **officiellt** rapporterat och ansett som oförklarligt.

Men vad är meningen med det ovan beskrivna skenet av UFO:t?

Efter att ha undersökt denna händelse ytterst noggrant har den visat sig bli mer och mer förvånande. Eftersom data som sänts till officiella instanser hålls hemliga, måste vi arbeta med privata rapporter.

Steg för steg har vidden av den diskuterade UFO-händelsen blivit uppenbar. Enligt åsikten av författaren till denna artikel, är den makalöst stor, särskilt som UFO:n sågs även i Archangel, Tumen, nära

Moskva, på Yalta (Kirm) samt på andra ställen i Sovjetunionen - i Vladivostok.

Förresten sågs ett oidentifierat flygande föremål redan den 18 september kl. 11.00 på kvällen av 27 personer på järnvägsstationen i Repetek (Turkmenistan) som ligger 70 km från staden Chardzhou i Karakums ökenområde i Centralasien. Bland andra var geofysikern Olga Bartenyeva (60) där.

Ett klart rött föremål hae blivit synligt ovanför horisonten i norr. Det var stort som solen. När det steg högre upp och kom närmare, blev det betydligt större. Det flög ljudlöst mot stationen. Alla som såg det blev upprörda. De var rädda för att det skulle vara ett militärt experiment. När föremålet nådde zenit, var hela himlen så ljus, att stjärnorna inte längre kunde ses. En enorm klar fläck fortsatte framåt och försvann bakom horisonten i sydost efter 10-15 minuter.

Karelen: 'Meteor' stannade!

I Karelen verkar det som synen skulle ha varit som mest intressant. Dessutom uppenbarade sig ett UFO ovanför Petroskoi senare också: I intervaller av 2-3 dagar fram till den 7 oktober. Det sågs även på dagarna hängande ovanför staden. På det hela taget uppenbarade sig UFO:s ideligen i Karelen (huvudsakligen i de södra delarna) fram till den 20 januari 1978.

En kommission från Vetenskapsakademin reste från Moskva till Petroskoi.

Tidigt på morgonen den 20 september observerade en 26-årig ingenjör, Aleksei Novozhilov, ett något annorlunda UFO-fenomen i byn Kurkijoki i Karelen.

Efter att ha missat båten i Lahdenpohja, beslöt han att ta bussen till Priozyorsk. Vid 4-tiden på morgonen stod han och väntade på bussen i Kurkijoki Han tittade mot nordväst med ansiktet vänt mot vägen och ryggen mot sjön Onega. I början regnade et, sedan klarnade det upp.

Plötsligt såg A Novozhilov en fallande stjärna, som han först trodde var en meteor. Men den här meteoren föll inte ner, utan stannade och kom emot honom, snabbt till tagande i storlek. Nu påminde föremålet om ett utdraget luftskepp. I den bakre delen fanns lysande prickar, som var symmetriskt samlade i sex eller åtta linjer. Dessa linjer kastade ut klart vitt sken, som endast var något svagare än ljuset från prickarna. Kanten av prickarna hade ett jämnt sken.

UFO:t gick lågt, med samma fart som en helikopter. Enligt vittnet var längden ca 100 m (vilket fall som helst, flera gånger månens). Men dess diameter var bara en tindel av längden. UFO:ts ljudlösa bana oroade observatören och han greps av panik. Han kände sig alldeles stel och kastade sig till marken. När UFO:t hade kommit närmare, kom ett klart lysande, vitt klot fram och rörde sig mot nor, korsande luftskeppets riktning från väst till öst. Först rörde sig kroppen horisontalt men sjönk sedan bakom skogen och orsakde en klar 'gryning' mot vars bakgrund skogen sågs klart.

Samtidigt som det stora UFO:t kom fram (k 4.15 på morgonen) tog vittnet fram sin kamera ur rygsäcken och tog tre kort (alla misslyckade). Samtidigt kom ytterligare två personer som också såg fenomenet. Alla tre gick upp på ett backkrön för att se skenet som orsakades av klotet.

Elisenvaara-bussen kom. Vittnena gick in. Från Elisenvaara tog ingenjören ett tåg till Leningrad. I tåget förlorade han medvetandet. Under de närmaste dagarna kände han sig dålig och svimmade både den andra och den tredje dagen.

Allt som allt varade observationen 10-15 minuter.

Finland: Roterande ring

Även från Finland har en ganska intressant observation rapporterats. Redogörelsen publicerades i tidskriften 'Ultra' i november. Fallet var att ett UFO hade skärmt två män nära Turu kl. 4.10 på morgonen den 20 september. De tog jord till ödemarken i Torpinoja. Plötsligt såg de ett underligt ljusfenomen omkring 300 meter bort, på fältet nära skogsbrynet. Det var en livboj-liknande ring av glöd nästan som gas. Enligt männens åsikt var diametern ca 10 meter. Ringen såg ut att rotera av glöd, nästan som gas. Enligt männens åsikt var diametern ca 10 meter. Ringen såg ut att rotera och omkring sågs dimma eller något liknande. Ringen hade klara kanter och den vidgade sig när den försvann.

Männen stirrade klentroget på fenomenet. Natten var ganska mörk. Omgivningen lystes upp bara av stjärnorna och det reflekterande ljuset från staden. Skenet försvann, fenomenet förvandlades till ett klot som skata startade mot männen. De blev rädda och gick in i bilen. Fenomenet var inte så klart nu som i början. Det närmade sig hotfullt och det såg ut som om klotet rullade mot dem. De hade fått nog, de startade bilen och körde därifrån. När de åkte såg de att fenomenet var mycket större. Det höjde sig och var börta..

Den 20 september kl. 4.30 på morgonen såg författaren Guram Pandzhikidze från Tbilisi, Georgien och några andra människor i ett lan från Singapore ett UFO i skyn nära Moskva. Turisternas observation varade ca en halv timme. G Pandzhikidze har förresten publicerat en anti-UFO-artikel tidigare.

Det finns inga speciellt intressanta observationer ibland de senare. Till exempel såg en teknologie studerande A Rigina från Medvezyegorsk i Karelen, ett klart rött ovalt föremål ovanför huset som först

stod stilla och sedan rörde på sig en aning. Det hände när hon kom ut från sitt hem den 26 september kl. 4.50. Inget ljud hördes. Hennes skolkamrat slöt sig till henne och även hon såg fenomenet. Fallet rapporterades av chefen för den tekniska skolan, L Prohhorenko.

Detta är vad vi erfarit om den största UFO-vågen hittills. Den officiella undersökningen i Sovjetunionen hålls hemlig, varför ingenting ännu publicerats.

Rallybil förflyttades 70 km av UFO

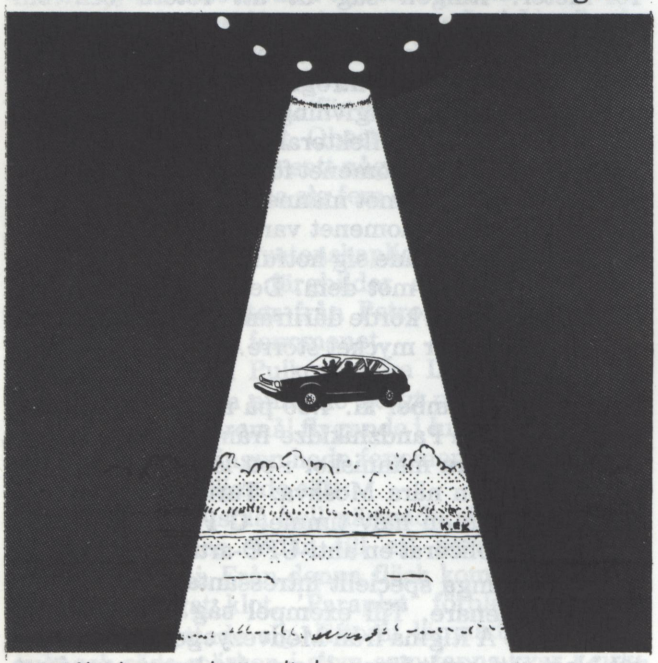
Illustration Kenneth Ek

Den 37-årige chilenske industrimannen Carlos Acevedo och hans 20-årige mekaniker Miquel Angel Moya deltog i ett rally genom Sydamerika i en Citroen CX. Lördagen den 23 september 1978 klockan 03.00 lyftes deras bil från landsvägen av ett UFO och förflyttades mer än 70 kilometer.

Acevedo förklarade senare att han tidigare inte trott på existensen av UFO, men var nu övertygad. Även hans mekaniker hade tidigare varit skeptisk till UFO och hade nu svårt att återhämta sig efter den skrämmande upplevelsen.

I ett tv-program återgav Acevedo sin upplevelse utan att snärjas av de närgångna frågorna. Han poängterade att han inte sökte någon form av reklam utan enbart återgav sin redogörelse därför att han var djupt skakad av upplevelsen.

De båda männen hade lämnat Viedman i Argentina och efter ca 30 kilometers körning iakttog de ett intensivt ljus i backspegeln. Man antog att det rörde sig om en stor bil med sex starka strålkastare och Acevedo lämnade plats för omkröning. I samma ögonblick märkte de att det intensiva ljuset praktiskt taget fyllde hela bilens inre och de steg till väders.

Föremålet lyste med ett gult sken.

Först trodde Acevedo att de kört på några ojämnheter och att hjulen snart skulle stöta i vägbanan. Men, bilen avlägsnade sig mer och mer från markytan, och efter hans uppskattning svävade de 4 till 5 meter över vägen. Han kunde inte se sin kamrat, som satt bredvid, men frågade ändå: 'Vad skall jag ta mig till?' Moya hade inget svar till hands.

Efter en 'flygtur' på, som Acevedo uppfattade det, ca en minut, landade de varsamt på landsvägen Ljuset lämnade bilen 'likt ljusstrålen på en ficklampa som flyttas'. Under luftfärden hade bilmotorn stannat, men då Acevedo vred om startnyckeln gick den igång direkt.

När de anlände till Pedro Luro berättade Acevedo om upplevelsen för mannen vid tankningsplatsen. Detta gjorde överhuvudtaget inget intryck på mackkillen och inte heller hos polisen, där anmälan av det inträffade gjordes. Kommissarien förklarade, att i dessa trakter var det inget ovanligt eftersom han ofta fick in anmälningar om denna sorts händelser.

Bilens etappskrivare visade 50 km men sträckan från Viedman till Pedro Luro är 120 km! De saknade 70 kilometrarna måste Acevedo ha tillryggalagt i luften. Märkligt är vidare det faktum att reservtanken, som fylldes i Viedman, var tom i Pedro Luro.

Den fullständigt omtumlade Acevedo bad om eskort på nästa sträcka till Bahia Blanca och en polisman följde med i bilen.

Om Acevedo verkligen tillryggalade de 70 kilometrarna på en minut kan man lätt räkna ut att han flugit med en hastighet av 4.250 km/h.

Översättning: **Thorvald Berthelsen**

Källa: UFO-Aspekt nr 1; 1979.

UFO-landning i JUGOSLAVIEN

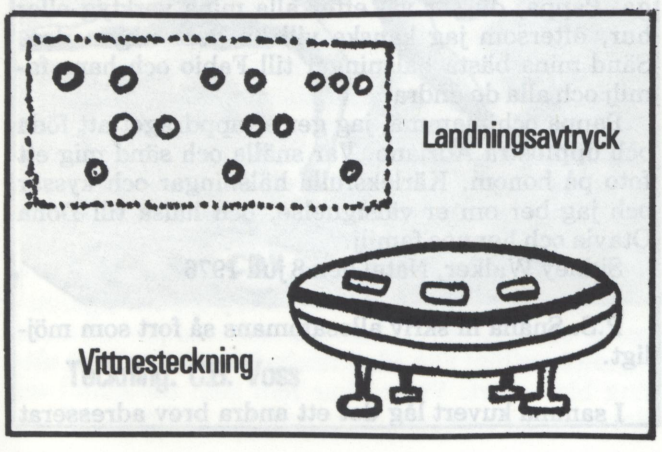
Från den Jugoslaviska tidningen, OBISEJA, har vi erhållit en intressant berättelse. Händelsen utspelades i den del av Slovenien, som heter Stajerska. Det var den 18 augusti 1977 kl 15.25. Total informationstid ca 5 minuter. Observatören berättar följande:

Jag var ute och drog en barnvagn i vilken min lillasyster satt. Vägen gick upp på en ås och när jag kom upp på den fick jag se något märkligt. Bakom åsen, i en svacka, syntes ett 'äggformat' föremål stående på marken. Det var en så oväntad syn, att jag blev rädd och kröp bakom några buskar vid vägkanten och gömde mig. Jag iakttog föremålet hela tiden. Det hade en ring runt om och ovanför den syntes en rad fönster. Bakom ett av fönstren såg jag en varelse som rörde sig. På huvudet hade denne en hjälm, liknande hjälmarna som brandmän har, och på toppen av hjälmen fanns det en anordning av något slag. Jag såg varelsen innanför det första fönstret och sedan gick den mot det andra fönstret, där den blev synlig efter en stund. Sedan försvann den - men dök så upp igen - nu i den tredje fönsteröppningen på farkosten. 'Fönstren' var kvadratiska med rundade hörn och i storlek som på ett flygplan. Jag försökte att se in i farkosten men såg bara en grå färgton.

Den äggformade farkosten stod på fyra ben som hade rundade plattor längst ner. Gräset var rätt högt på platsen, så jag upptäckte dessa plattor först när farkosten lyfte från marken. Starten kan liknas vid en raketstart, men det enda ljud jag hörde var som när en glödlampa exploderar. Efter detta dova, pufflika ljud, steg farkosten ljudlöst rakt upp, minskade i storlek och var borta på högst 5 sekunder.

När den lyfte var stigningen konstant och benen var hela tiden synliga - de fälldes alltså inte in i farkosten. Jag kastades bakåt när den lyfte och det kändes som om ett tåg just passerade mig på mycket nära håll. Jag kände ingen värme eller lukt.

Farkosten var silverfärgad runt om med samma färgnyans över hela ytan - som metall ungefär - och det gällde även undersidan som jag iakttog när den lyfte. Undersidan var glatt och slät och lyste lite svagt.

Jag har aldrig i mitt liv (12 år) blivit så rädd och jag drömde flera gånger om det inträffade under natten.

En sak slår mig så här efteråt. Det märkliga faktum att det var så tyst där uppe på åsen. Det var helt tyst, inte ens syrsorna hördes, men jag hade hört dem innan jag kom upp.

Observatörens syster (20 år) berättar:

Jag var ute och plockade svamp, då min bror kom till mig och berättade vad han sett. Han talade också om det för far och bad honom komma med och se. Far bad även mig följa med. Jag gjorde det, men motvilligt, eftersom jag var rädd att något skulle dyka upp igen. När vi kom till platsen såg vi **fyra avtryck på marken.**

Modern berättar:

Jag arbetade i trädgården när pojken kom hem och jag såg direkt att pojken var vettskrämd. Han berättade vad han varit med om och han ljög inte. Han var alldeles för uppriven och inte i stånd till att ha kunnat hitta på hela historien. Han var så upprörd att han inte kunde äta den kvällen.

Markägaren säger att avtrycken på landningsplatsen syntes även sedan han slagit gräset och att det kunde ses lite av dem även en vecka efteråt. Flera av hans släktingar och grannar var också där och tittade på avtrycken och han fortsätter:

Jag och några andra arbetade med att bärga skörden på ett fält nedanför åsen. Vi märkte inte något av händelsen. Vädret var lätt molnigt och vi hörde något som liknade åska. Ljudet kom från åsen där grabben befann sig. Uppe på höjden hade pojken bättre utsikt över omgivningarna än någon annan av oss och på andra sidan är det bara några ödegårdar, där bor alltså inga människor.

Källa:Obiseja nr 8 1977

Översättning: **Zoran Maksić**

Skulle köpa cigaretter

33-årig brasilianare förflyttades 200 mil

Enligt tidningen ''O Dia'' av den 22 juli 1976 hade en 33-årig man vid namn Sidney Walker, gift och med sin familj bosatt i Bairro Gradim Sao Goncalo, nära Rio de Janeiro i Brasilien, lämnat sin bostad klockan 19 den 14 juni för att gå och köpa ett paket cigaretter i den närbelägna baren.

Han gick fram till disken och bad sin vän ägaren, Vasco de Freitas, om cigaretter och blev vederbörligen expedierad. Efter att ha fått dem gick han hemåt längs gatan. Han hade gått ut som han gick och stod och endast med så mycket pengar i fickan, att han kunde betala för cigaretterna.

Caféägaren lade emellertid märke till att han gjort ett misstag med växelpengarna och skyndade ut efter Sidney Walker. Han stod vid entrén och såg sin vän avlägsna sig. Till sin förvåning såg han ett UFO och från detta en stråle av ljus riktad ned mot Sidney.

Caféägaren blev skräckslagen vid åsynen av UFOt, eftersom han tidigare hade läst om fall, där folk hade försvunnit under precis liknande omständigheter. Han rusade därför efter Sidney och ropade till honom att vända om, men nästan omedelbart fann han sig själv ''fastnaglad vid platsen'' av en främmande kraft, så att han blev totalt oförmögen att röra sig.

Allt han kunde göra, var att stå där och se på, hur Sidney Walker försvann ur sikte på Avenida Dr Gradim. Och det var troligen på den gatan som han försvann från världen - men hur det gick till kunde förklaras först senare.

Behöll sin hemlighet

Sidneys familj satt uppe till sent på natten och väntade på honom. Till slut gick de ut och letade efter honom. Den första plats de sökte på var baren Itauna, där de fann ägaren nervöst irriterad och med tätt slutna läppar. Han var rädd för att avslöja, vad han hade iakttagit, varför han inskränkte sig till att säga, att Sidney verkligen hade varit där för att köpa ett paket cigaretter. ''Jag har inte sett till honom sedan dess, men varför frågar ni? Vad är det? Vad är något hänt?'', sade han.

När de berättade för honom, att Sidney inte hade återvänt hem, blev caféägaren allt mer orolig. Han var skräckslagen och behöll fortfarande för sig själv den otäcka hemlighet, han inte vågade avslöja. Han fortsatte helt enkelt att hävda, att den försvunne hade varit där och köpt cigaretter och att det var allt.

Den lokala polisstationen informerades om Sidneys försvinnande, men alla deras ansträngningar att finna honom var fruktlösa. Då Sidneys mor fick veta detta, drabbades hon av ett slaganfall och fick föras till sjukhus. Sidneys bror, Edson, som var i den brasilianska armén, försökte då ta reda på om armén kunde göra något för att finna Sidney.

Dagarna gick och alla ansträngningar visade sig vara resultatlösa. Edson satte då in en annons i spalten för saknade personer i tidningen ''O Dia'', och den infördes den 27 juni med följande lydelse:

Sidney Walker, ålder 33, gift, bosatt på Rua Azevedo Sodré 27, Bairro Gradim, Sao Goncalo, har varit försvunnen sedan den 14 juni, då han lämnade sitt hem för att köpa cigaretter. Han bar ''Lee'' jeans.

Under tiden var även andra efterforskningsavdelningar, förutom polisen och armén, engagerade i sökandet, men allt var förgäves. Sidneys far, Ildefonso, var förtvivlad och modern låg fortfarande på sjukhus. Hustrun Lidia, deras son Adriano och resten av familjen var alla ledsna och ängsliga.

Slutligen ... ett brev ...

Skrivet den 8 juli och postat den 12, nådde dem den 14. Det var adresserat till Sidneys mor och brodern Edson öppnade det och läste följande:

Natal, Rio Grande do Norte
den 8 juli 1976

Kära mamma!

Då jag skriver dessa rader, längtar jag efter att få träffa hela familjen igen. Mamma, jag är häruppe i norr. Men var inte orolig för mig. Allt är OK, tack gode Gud.

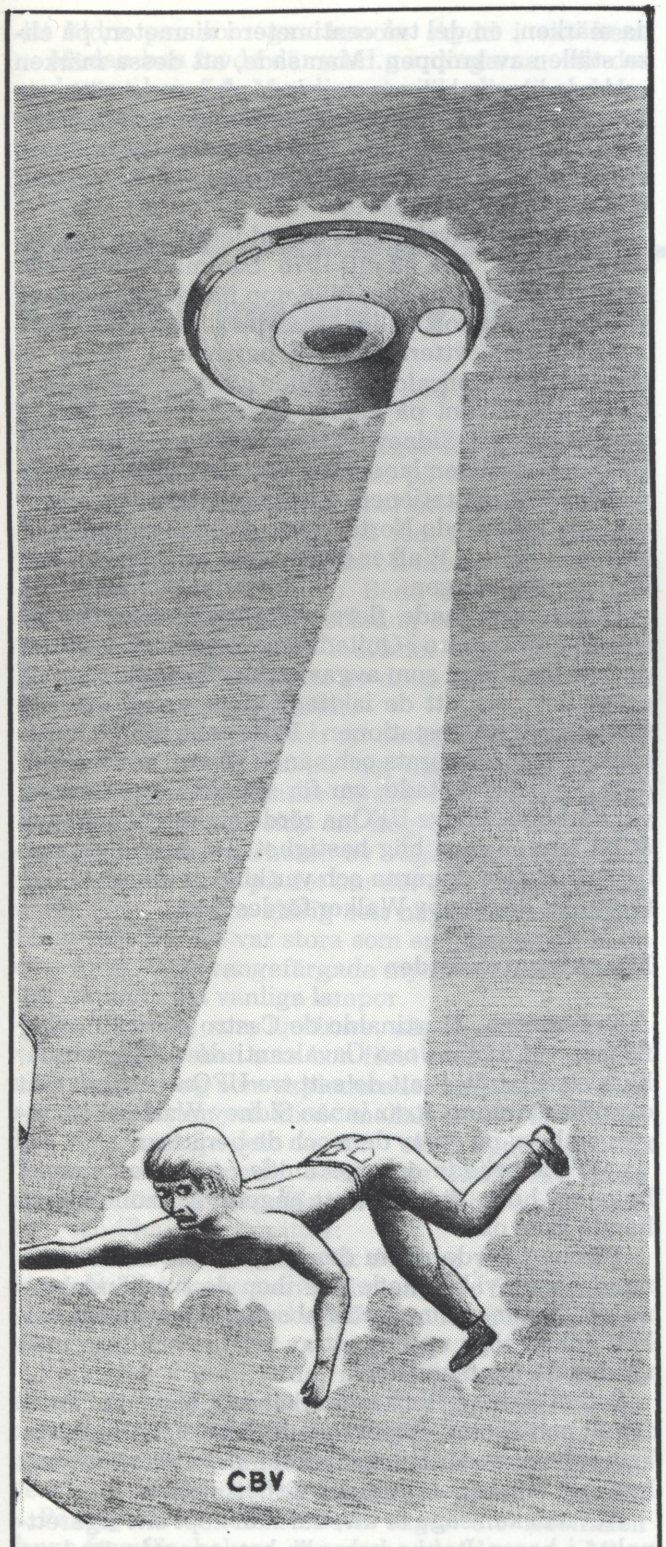
Hur är det med lille Adriano och Lidia, hur är det med er allesammans? Och är pappa bra? Och hur är det med farmor? Jag tänker mycket på henne. Och på Lidia, Adriano och min bror Edson. Går Adriano fortfarande till lekskolan? Må Gud välsigne dig Adriano och göra dig lycklig. Min son, en dag skall du förstå allt detta och förlåta din far. Lidia, fortsätt med betalningen till fackföreningen, därför att det är mycket viktigt för Adriano. Jag fick mitt medlemsbevis med mig, men du kan göra det nödvändiga. Pappa, du ser väl efter alla mina verktyg eller hur, eftersom jag kanske vill ha dem någon dag. Sänd mina bästa hälsningar till Fabio och hans familj och alla de andra.

Pappa och mamma, jag ger er uppdraget att föda och uppfostra Adriano. Var snälla och sänd mig ett foto på honom. Kärleksfulla hälsningar och kyssar och jag ber om er välsignelse, och hälsa till Dona Otavia och hennes familj.

Sidney Walker, Natal den 8 juli 1976

P.S. Snälla ni skriv allesammans så fort som möjligt.

I samma kuvert låg det ett andra brev adresserat

Teckning: C.B. Voss

till brodern Edson.

Det hade följande innehåll:

Käre bror Edson!

Snälla, jag ber dig för Guds kärleks skull, posta mig 700 cruzeiros snabbt, så att jag kan köpa mig en biljett tillbaka hem. Edson, det tar tre dagar och jag genomgår ett helvete. Det håller på att göra mig tokig och jag kan inte klara mycket mer av detta lidande. Jag är helt ensam och jag har de kläder jag står och går i. Tala med pappa och farmor och Lidia och be dem ordna de pengar jag behöver. Jag betalar tillbaka senare. Jag ber dig att för Adrianos skulle göra detta för mig så snabbt du möjligt kan. Gud belönar dig för det och hjälper dig och de dina.

Natal 8 juli 1976
Sidney Walker

P.S. Säg Lidia att jag älskar henne väldigt mycket.

Trots att ingen förstod någonting av vad som hänt med Sidney, blev familjen åtminstone lättad av att höra ett livstecken ifrån honom. För han var vid liv och mådde bra verkade det. I Natal, 200 mil därifrån, även om ingen visste exakt hur och varför. På baksidan av kuvertet stod hans adress i Natal:

Rua Araguari 375
Bairro do Dix-Sept Rosado
Rio Grande do Norte

Edson tänkte noga igenom det hela och kom till den slutsatsen att det skulle ta lång tid för pengarna att nå Sidney, och att det skulle ta lång tid för denne att komma hem. Genom att utnyttja sina kontakter talade han med en av de federala förtroendevalda, som sedan tog kontakt med ledningen för staden Rio Grande do Norte. De anvisade en federal byrå, DOPS, vilkas representanter fann Sidney och de kontaktade därpå hans familj.

Sidney hittades hos ett äldre par i ett litet hus med halmtak. Förvirrad kunde han inte förklara för männen från den federala byrån exakt vad som hänt honom. Han togs därför till INPS medicinska center i Natal. Efter undersökning gav läkarna rådet, att han omedelbart efter hemkomsten borde placeras på sjukhus i Rio de Janeiro. De hade funnit hos honom, sade de, symptom på partiell amnesia som alternerade med stunder av mera klarhet och under dessa perioder var han kapabel, att berätta vad han mindes.

Fångad av ljusstrålen

Så fort han mottagit denna rapport från DOPS i Natal gav sig brodern Edson av norrut för att träffa Sidney och deras möte skedde på INPS medicinska

Center. Det var ett rörande möte och Sidney grät.

Varför gjorde du det? frågade Edson.

Sidney, som fortfarande var förvirrad svarade, att han inte stuckit hemifrån eller gjort något fel. Och så fortsatte han med att berätta en fantastisk historia - en historia som senare styrktes av Vasco de Freitas, ägaren till baren Itauna.

Sidney förklarade hur han hade gått in i baren för att köpa sina cigaretter och hur han sedan gått hemåt längs Rua Washingon Luis.

- Där, på gatan, kände jag att någonting drog mig uppåt. Jag kämpade desperat emot det, men ''det'', vad det nu kunde vara, var väldigt mäktigt, och jag började se suddigt och förlorade medvetandet. Allt jag minns, är att jag blev lämnad bland några kokospalmer här uppe i Rosala i norr och jag hittades och blev hjälpt av ett gammalt par, som tog mig till sin halmtäckta hydda.

- Allt vi levde på var kokosnötter, mandiocrotmjöl och olivolja.

- Jag minns inte, vilket datum det var, då jag vaknade och fann mig själv liggande i palmdungen. Inte heller minns jag någonting av, vad som hände efter det jag lyftes uppåt i luften och svimmade.

Edson tog med sig Sidney hem till södern igen. De var hemma igen den 20 juli och fann att alla väntade på dem, utom modern som fortfarande låg på sjukhus och inte kände till den senaste utvecklingen.

Sidney undersöktes samma dag på ASPEG-sjukhuset för medicinsk behandling. Han hade runda rö-

da märken, en del två centimeter i diameter, på olika ställen av kroppen. Man sade, att dessa märken verkade ha orsakats av sugning, på samma sätt som koppglas gör då de används vid medicinsk behandling. Hur som helst var dessa märken på Sidneys kropp mycket mindre än efter koppglas och det fanns många sådana.

Detta var de avslutande huvuddetaljerna i rapporten i ''O Dia'' den 22 juli 1976. Samma tidning fortsatte med att nästa dag följa upp händelsen med en ytterligare rapport enligt följande:

Åtminstone ytterligare två personer i Bairro do Gradim, Sao Goncalo, berättade att de också sett tre UFOn cirkla runt på himlen över den stadsdel och den kväll, där Sidney Walker blev upplyft av ett UFO och slutligen landsattes i staden Alecrim, nära rymdspårningsstationen och flygvapenbasen i Barreira do Inferno do Norte. Som vi redan rapporterat försvann Sidney Walker den 14 juni och blev funnen igen ganska nyligen.

Under tiden hade flera människor, som bor på Rua Rio de Janeiro i Quitadinha, Petropolis, sagt att de sett tre UFOn som avgav strålar av gult, rött och grönt ljus, och att de iakttagit dem under en halv timmes tid. Radiostationen i Petropolis (Radio Imperial) hade informerats och sände reportrar till området. Dessa bekräftade, var för sig, att dessa föremål var verkliga. De tre UFOna rörde sig uppåt och nedåt på himlen med hög hastighet. De hade dykt upp de senaste tre dagarna och var klart synliga vid den tidpunkt, då Sidney Walker fördes bort.

Minns inget av färden

Två vittnen, Martinaldo de Castro och en 64-årig fiskare vid namn Joao Cavalcanti de Albuquerque, har också berättat att de sett tre UFOn passera rakt ovanför området, strax innan Sidney Walker blev tagen ombord på ett av dem och de berättar:

- Vi blev rädda och bestämde oss för att genast bege oss hem, rädda för att någonting skulle kunna hända även oss.

- Senare hörde vi om den unge mannens försvinnande, men vi kopplade inte ihop de två händelserna då. Nu är vi emellertid absolut säkra på att han helt enkelt sögs upp av ett av tefaten och togs med till den där platsen i norr.

Sedan Sidney Walker återkommit hem, har hans familj och vänner försökt att få höra hans fantasiska upplevelse. Men hur mycket han än försöker, kan han inte minnas ett dugg av förflyttningen.

Allt han kan säga är att, när han köpt sitt cigarettpaket i baren Itauna och när han var på väg hem kände han hur han blev dragen uppåt, och att allting blev svart. Vidare hur han kom till sans i en dunge kokospalmer i Alecrim, där han hittades av

ett äldre par som gav honom skydd i sitt hem.

Medan han levde där med gamlingarna, var den enda mat han fick Mandiocrotmjöl, olivolja och kokosnötter. Han bestämde sig då för att skriva till sin familj, berätta för dem, var han fanns och be om pengar för att kunna resa hem igen. Under tiden hittades han av DOPS's representanter i Natal, som tog honom till en lokal NPS-klinik.

Källa: Fsr Vol. 22 nr 4/1976

Översättning: **Monica Johansson**

Illustration: **Chris B. Vos**

Kvinnor jagade av UFO:n

Följande händelse inträffade den 18 februari 1976 vid Eastaboga, Alabama, USA.

Två uppskrämda kvinnor säger sig under bilfärd ha blivit jagade av fem UFOn på en sträcka på ca 30 km. Kvinnorna, fröken Charlotte Staples och fru Geneva Carruth, berättar att fem föremål svävade över och i närheten av deras bil medan de med hög hastighet försökte nå hjälp. Båda kvinnorna har genomgått en specialundersökning och har beskrivits som sobra, respektabla individer som inte skulle komma med en berättelse av detta slag om inte något verkligen hade inträffat.

Fröken Staples berättar att deras flykt började vid 15.30-tiden när de var på väg hem på riksväg 77.

- Vi småpratade under färden när jag såg dessa ljussken på vänster sida om mig ovanför en skogsdunge alldeles i närheten av vägen. Jag hade nog inte tänkt närmare på det om det inte hade varit för deras färg. Jag har aldrig sett något liknande förut i hela mitt liv. De var stora som en gastub och hade oval form. Det orangefärgade mycket intensiva skenet var helt olikt vanliga lampor.

Fru Carruth, som är lärare, säger att hon observerade ett ljussken som hon först trodde var en fabrik av något slag som exploderade. Charlotte Staples saktade in farten och körde mellan 10 - 20 km/h. Då fick de i backspegeln se en ''eld'' uppe i luften, ''som en skogsbrand''. Medan de tittade fick de se ännu ett föremål ungefär två meter högre upp i luften, och Charlotte berättar:

- När vi tittat ett slag dök det upp ytterligare två föremål. De kom inte från himlen eller från marken, utan plötsligt fanns de bara där, som om någon hade tänt lyset!

Först var vi inte rädda, men plötsligt började de sväva neråt och mot landsvägen och vår bil. De var ca 600 - 800 meter ifrån oss. De styrde rakt emot bilen och nu var de sammanlagt fem stycken. Vi blev verkligen rädda och jag trampade gasen i botten.

Passageraren fru Carruth säger att föremålen fanns framför, bakom, över och vid sidorna av bilen hela tiden trots att farten ökade till 125 km/h, och hon fortsätter:

- Jag försökte skratta bort det hela, för att inte skämmas inför Charlotte, ända tills föremålen omringade bilen. Det fanns ingen annan bil i närheten. Vi blev helt vettskrämda. Vad det än var så fick jag en känsla av att vara omringad och fångad.

- När de inte syntes för oss, så visste vi ändå att de var där, för himlen och platsen runt bilen var upplyst hela tiden. Charlotte hade en kommunikationsradio i bilen och försökte anropa på den, men fick ingen kontakt. Det hördes inte ett ljud ifrån den. Normalt hörs ett brusande ljud och man kan höra folk prata hela tiden. Men just då gick det inte att få någon kontakt. Den var spöklikt tyst.

Enligt fru Carruth så flög föremålen mycket lägre och saktare än vanliga flygplan. Inte heller hördes något ljud. Tiden för observationen beräknas till ca 30 minuter. Fru Carruth fortsätter:

- Jag försökte hitta någon annan bil, något hus eller någon annan människa. Vi sökte efter någon för att de också skulle få se det som vi såg. Föremålen flög aldrig högre än i trädtoppshöjd. De flög så nära att när vi saktade in i någon kurva så kom de jämsides med oss.

När kvinnorna passerade genom Lincoln City försvann föremålen. Framme i Talladega försökte de få polisen att tro på deras berättelse. Men polisen trodde dem inte.

- De frågade om vi var berusade av sprit eller påverkade av knark, säger Charlotte, och fortsätter:

- Men alla som känner oss vet ju att vi aldrig använder berusningsmedel och att vi inte är sådana att vi hittar på historier, som den här.

Demsey Byrd, utgivare av tidskriften Facility, säger om dessa kvinnor:

- Fröken Staples är ledare för våra döva och blinda på deras söndagsskoleutflykter här på tidningen. Jag har känt henne i 13 år och är därför helt övertygad om att hon har upplevt precis det hon har berättat.

- Till slut fick jag då uppleva min högsta önskan. Jag har alltid själv velat se en av dessa saker. Detta ända tills i onsdags kväll.... slutar Charlotte Staples.

Översättning: **Monica Damm**

Källa: **Skvlook**

De fantastiska händelserna i Trancas, Argentina

Trancas-fallet är måhända en av de mest exceptionella händelserna av alla i UFO-problematiken. Inte endast på grund av antalet och kvaliteten på vittnena, utan också på grund av fenomenets karaktäristiska och stora likhet med andra tillfällen av samma art.

Fru Yolié del Valle Moreno de Colotti - vårt intervjuade vittne - är 32 år och gift med en känd medlem av det argentinska försvaret och har två söner. Enligt hennes uppgifter skedde händelserna som följer:

Kl. 7 på kvällen den 21 oktober blev det strömavbrott i det privata kraftverket på deras egendom 'Santa Teresa'. Verket är nödvändigt som energikälla, då huset ligger på en enslig plats, där ingen bor inom en omkrets på två kilometer och det är tre kilometer till Trancas, en mindre stad i provinsen Tucuman, Argentina. De var tvungna i denna nödsituation att ta till ficklampor och stearinljus.

På grund av elavbrottet gick de till sängs strax efter kvällsmaten, vilken de intog vid kl. 20.00. Fru Yolié var emellertid tvungen att stanna uppe, då hon skulle amma sin nyfödde son kl. 21.30. Hon hade sitt sovrum i bostad nr 4 (se fig. 1), tillsammans med sin lilla son och sin ogifta syster, Yolanda Moreno, 30 år.

Omkring denna tidpunkt knackade tjänsteflickan Dora Martina Guzmán (15 år) på dörren för att säga att hon var rädd. Men hon sade inte varför hon var rädd, varför Yolié menade att det endast var platsens ödslighet som var grunden till denna rädsla.

En stund senare kom flickan åter tillbaka och sade nu, att hon såg ljus nedanför bortre delen av trädgården, och hon kunde inte förstå varifrån dessa härstammade. Hon förklarade, att varje gång hon gick ut genom dörren, så lystes omgivningarna upp våldsamt i några sekunder. Det fanns inga tecken på åskväder. Endast några spridda moln. Yolié och Yolanda klädde på sig och gick ned till bortre delen av trädgården, men de såg ingenting. De väntade några minuter och gick sedan tillbaka till bostad nr 4. De hade precis kommit fram, då Dora Martina ropade högt på dem och sade att ljusen hade kommit tillbaka. Systrarna gick ut en andra gång, men såg inte heller denna gång något osedvanligt. Dora Martina var i det närmaste skräckslagen, och hon bad dem stanna kvar en stund, då ljusen verkade visa sig upprepade gånger i intervaller. De begav sig då alla tre i riktning mot den yttersta vänstra delen av trädgården (sektor ''A'' på teckning 1.) Där såg de i riktning mot Belgranolinjens järnvägsspår - som löper genom landskapet ca 150 meter från huset - två kraftiga ljuskäglor, som var förenade med varandra via ett långt skinande rör på ca 100 meters längd (Föremål ''B'' och ''C'' på samma teckning.) Man såg konturerna av några silhuetter (ca 40 st) mot den lysande bakgrunden. Dessa gick omkring i olika riktningar, varpå vittnena kom att tänka på möjligheten av ett överhängande sabotage eller övergrepp på järnvägsnätet. Skuggorna, med sina omisskännligt mänskliga konturer och normala storlek, verkade gå omkring i en och annan riktning, men Yolié menar att de gjorde detta inne i röret (Fig. 2). Vegetationen förhindrade närmare studier av detaljer, så de var tvungna att sätta sig på knä för att undgå att trädens blad avskärmade synfältet. De enades om att gå närmare järnvägsspåret för att undersöka vad som egentligen var på gång.

De två systrarna gick tillbaka till huset för att ta på sig varmare kläder, ty nattluften var mycket kylig. Medan Yolanda letade efter en lykta och Dora en Colt 38, som hon har då hon är ensam hemma, smög sig Yolié genom rum nr 3, där hennes föräldrar låg och sov. Hon fortsatte till rum 2, där hennes syster Argentina Moreno de Chavez låg och sov (28 år gammal och gift med en militär.)

Argentina greps nu, efter att ha blivit väckt, av nyfikenhet och gick ut på verandan tillsammans med Yolié. Hon gick fram till kanten på verandan i hopp om att få se de ljus som hennes systrar och pigan hade sett. Plötsligt ropade hon förbluffat att det fanns en massa underliga apparater i närheten av huset. Hon tappade fattningen och sprang runt till baksidan av huset (se de streckade linjerna på Fig. 1.)

De tre andra dristade sig att gå ned mot järnvägen. Dora Martina gick bakom de två systrarna. Det första som fångade deras uppmärksamhet var ett svagt grönaktigt ljus, som befann sig i närheten av inkörsporten till egendomen. De trodde att det var en lastbil som tillhörde senor Huanca - en dagarbetare på egendomen - så Dora Martina gick bort för att låsa upp grinden, så att fordonet kunde köra in. Samtidigt riktade Yolié sin ficklampa mot det gröna ljuset. Plötsligt lyste sex små fönster upp i en besynnerlig skivformad massa som hängde över platsen, endast 8 meter från dem (föremål ''F'' på figur 1.)

Det var ett föremål ca 8 - 10 meter i diameter, vars yta såg metallisk ut, som aluminium. Den hade några sköldformade täckplattor, som var placerade i rad, och en kupol upptill som också var metallisk men mörkare i färgen. Det fanns inga markeringar eller beteckningar på dess skrov. De små fönstren var rektangulära, ca 70 x 50 cm och utstrålade ett kraftigt vitt ljus, som förhindrade vittnena ifrån att se det inre av objektet. Resten av kroppen kunde inte urskiljas, då en slags vit dimma täckte den nedersta delen av objektet och liksom strömmade ut från denna. Från kupolen och till den nedersta kanten av fönstren var det ca 2,5 - 3 meter, och från

denna kant och till marken var det knappt 1,5 meter. Maskinen höll sig lätt svävande, men den roterade ej. Den vilade tydligen inte på marken (fig. 3).

En slags spiral tändes strax därpå i det inre av objektet och började snurra, vilket man kunde se genom fönstren. Dessa skiftade färg, långsamt efter varandra, vilket fick det att se ut som om de roterade i motsatt riktning till visarna på en klocka. I början kom intrycket av denna rörelse från ett rosafärgat eller rödaktigt ljus, som cirklade från det ena fönstret till det andra. Denna process skedde först långsamt och därefter snabbare, tills dess hela periferin antog en orangefärgad glans. (Skiljeväggarna mellan de enstaka fönstren ändrade inte position, så det var tydligt att det inte var objektet som roterade, utan endast en slags lysande ring eller spiral i dess inre.) Ett svagt spinnande ljud ackompanjerade denna spiralrörelse. Dimman förtätades och utsände en genomträngande, svavelaktig lukt.

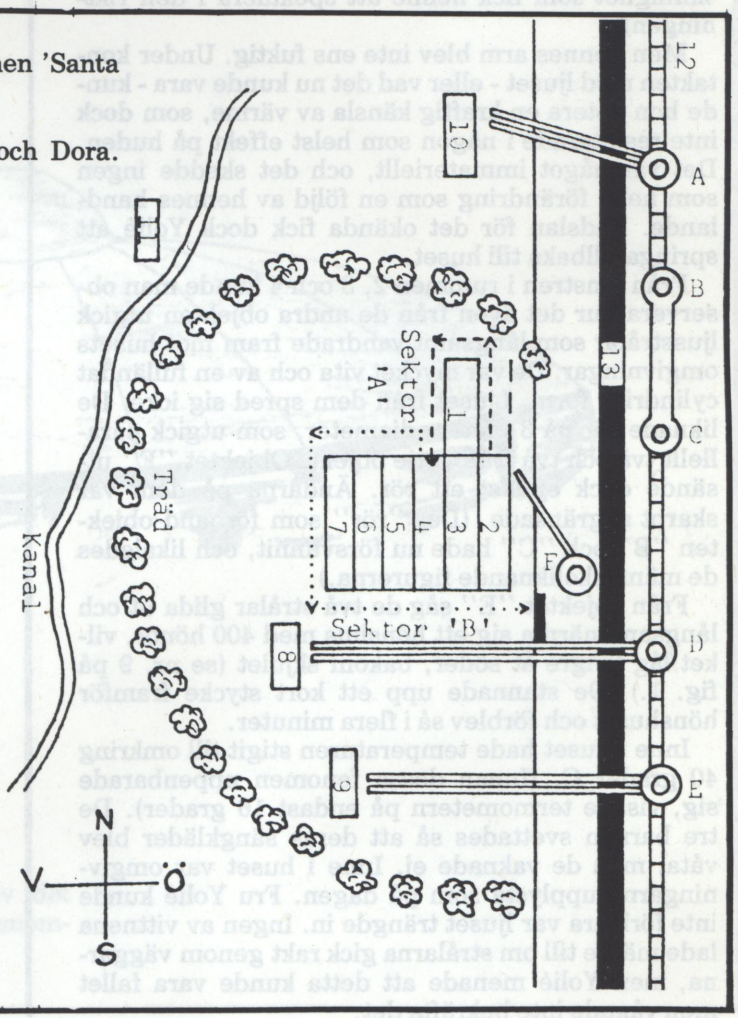
De tre vittnena noterade dessa detaljer på mindre än 30 sekunder. En oväntad ljusstråle fick dem åter till verkligheten, då den omvälvde dem och med våldsam kraft kastade dem till marken (de kan inte säga från vilken del av objektet denna utgick). De reste sig upp och sprang i panik till verandan och in i huset. Pigan hade drabbats värst av ljusstrålen då hon stod framför systrarna, som endast hade märkt en kraftig förnimmelse av värme. Följande dag behandlades Dora Martina på sjukhuset i Trancas mot brännskador av första och andra graden i ansiktet och på armar och ben.

På järnvägsspåret tändes samtidigt tre andra ljuskällor (objekten ''A'', ''D'' och ''E'' på fig. 1.), vilket betyder att det allt som allt fanns sex okända objekt i området. Mellan objekten som befann sig längst bort (''A'' och ''E'') var det ett avstånd på ca 400 meter.

Då Yolié uppdagade, att det från objektet ''D'' började utsändas två kompakta ljusstrålar, gick hon åter ut genom dörren till rum nr 4 och fram till husets yttersta högra flygel(sektor ''B'' på fig. 1.) Strålarna sökte sig i riktning mot ett skjul med sol-

Fig. 1. Förklaring till planen över egendomen 'Santa Teresa'.
---Argentinas flyktväg.
....Den väg som togs av Yolié, Yolanda och Dora.

1. Vardagsrum.
2. Argentinas rum.
3. Föräldrarnas rum.
4. Yoliés och Yolandas rum.
5. Kök.
6. Bad.
7. Matsal.
8. Skjul.
9. Hönshus.
10 och 11. Grannegendomar.
12. Järnvägslinjen.
13. Väg till Las Arcas.

De fantastiska händelserna i Trancas, Argentina

tak, som låg ca 50 meter från bostaden, och i vilket stod en traktor (nr. 8 på fig. 1). Det tog strålarna några minuter att tillryggalägga det 200 meter långa avståndet mellan vägen och skjulet, varefter de upphörde ca 2 meter ifrån detta skjul. Att se dem glida fram, med sin diameter på 3 meter, var en obeskrivlig syn. De vidrörde inte marken i hela sin längd: de förblev på ett avstånd av ca 10 cm över denna. De var fullständigt cylindriska, utan några som helst skuggor. De avgav ingen utdunstning, och de utsände inget ljud. De var riktade mot skjulet under en period på ca 30 minuter. (Följande dag fann man att traktorn var helt fri från oljefläckar, som om den underkastats en noggrann tvättning).

Rent instinktivt stack Yolié in halva högra armen genom väggen på ett av dessa ''rör'' från objektet ''D''. Fram till detta ögonblick hade hon tänkt sig möjligheten av att det rörde sig om en vattenstråle som hölls samman av en eller annan okänd mekanism. (Det var strålarnas anmärkningsvärda genomskinlighet som fick henne att spekulera i den riktningen).

Men hennes arm blev inte ens fuktig. Under kontakten med ljuset - eller vad det nu kunde vara - kunde hon notera en kraftig känsla av värme, som dock inte resulterade i någon som helst effekt på huden. Det var något immateriellt, och det skedde ingen som helst förändring som en följd av hennes handlande. Rädslan för det okända fick dock Yolié att springa tillbaka till huset.

Från fönstren i rummen 2, 3 och 4 kunde man observera hur det även från de andra objekten utgick ljusstrålar som långsamt vandrade fram mot husets omgivningar. De var mycket vita och av en fulländat cylindrisk form. Ljuset från dem spred sig icke. De liknade rör på 3 meters diameter, som utgick parallellt två och två från varje objekt. Objektet ''F'' utsände dock endast ett rör. Ändarna på dem var skarpt avgränsade. (Det ''rör'' som förband objekten ''B'' och ''C'' hade nu försvunnit, och likaledes de människoliknande figurerna.)

Från objektet ''E'' såg de två strålar glida ut och långsamt närma sig ett hönshus med 400 hönor, vilket låg längre åt söder, bakom skjulet (se nr. 9 på fig. 1.). De stannade upp ett kort stycke framför hönshuset och förblev så i flera minuter.

Inne i huset hade temperaturen stigit till omkring 40 grader C. (Innan dessa fenomen uppenbarade sig, visade termometern på endast 16 grader). De tre barnen svettades så att deras sängkläder blev våta, men de vaknade ej. Inne i huset var omgivningarna upplysta som på dagen. Fru Yolié kunde inte förklara var ljuset trängde in. Ingen av vittnena lade märke till om strålarna gick rakt genom väggarna, men Yolié menade att detta kunde vara fallet men vågade inte bekräfta det.

(Den franske forskaren Jean Goupil förklarar i sin teori om det kanaliserade magnetfältet, att de beskrivna ''rören'' teoretiskt sett kan ha varit toroidformade (cylindriska) urladdningar i fältet. Väggar av trä eller sten utgör inget hinder för ett magnetfält. Enligt hans värdering kan ljuset från den toroidformade urladdningen återskapas på den andra sidan av väggen, varvid det verkar som om ljuset går rakt genom en fast kropp.

I samband med detta bör temperaturen i huset stiga på grund av den icke ringa energimängd som avges vid denna process).

Efter en stund riktade objektet ''F'' den kompakta ljusstrålen mot söder, mot Villa de Trancas. Den sträckte sig långsamt framåt, och efter 10 eller 15 minuter verkade den ha nått fram till utkanten av staden. Därefter höjde sig ljuset och vreds runt i 180 grader och pekade mot norr. Sedan drogs det långsamt in i objektet ''F'', vilket började förflytta sig i riktning mot järnvägsspåret. Där förenade sig de övriga objekten med det, varefter alla rörde sig i ostlig riktning, på låg höjd, och färdades mot bergsryggen Sierra de Medina. Det hade nu gått 40 eller 45 minuter sedan den första observationen. Horisonten färgades orangegul under mer än en halvtimme.

Intressanta detaljer;

a) Då objekten hade försvunnit, sprang hela familjen Moreno ut i trädgården, där ångan från objektet ''F'' fortfarande hängde kvar i luften. Den var mycket tät. En kraftig lukt av svavel svävade över platsen. Först efter 4 timmar försvann ''röken''.

b) På marken, under den plats där objektet ''F'' hade svävat, och inom en cirkel på 8 à 10 meters diameter, hittade man ett stort antal små vita kulor som var ca 1 cm i diameter. Dagen därpå hittade de några liknande kulor på banvallen, men inte lika många som i trädgården. När man tryckte lätt på dem föll de sönder.

Chefen för det kemiska laboratoriet vid universitetet i Tucumán, Walter Gonzalo Tell, genomförde en analys av dessa kulor. Denna visade på ett innehåll av 96,48 % kalciumkarbonat och 3,51 % kaliumkarbonat.

c) Hundarna på egendomen, som är kända för sitt livliga temperament, skällde inte vid något tillfälle, inte ens efter det att objekten hade försvunnit. De verkade slöa och likgiltiga eller som om de sov. Samma sak gällde hönsen.

d) Ärtplantorna som växte på den plats där kulorna hittades, torkade ut efter några dagar. Med åren och med bruk av konstgödning fick man åter igång växtligheten, men den fick aldrig samma kraft som tidigare.

Källa: UFO-nytt, nr. 5, 1975

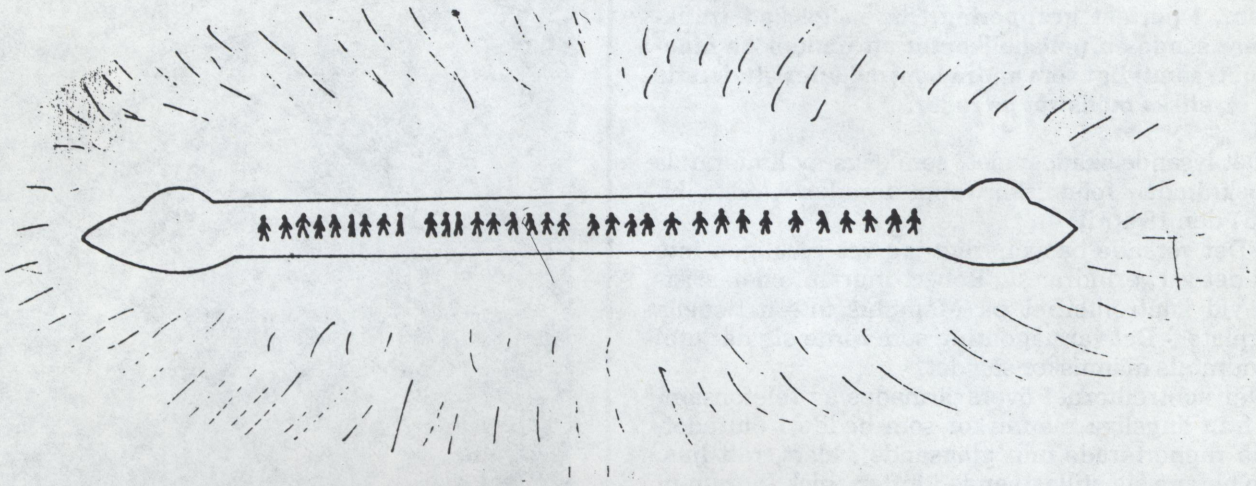

Fig. 2. Skiss som visar det lysande fenomen som observerades från sektor ''A'' på egendomen. Figurerna hade människoliknande konturer och rörde sig i olika riktningar.

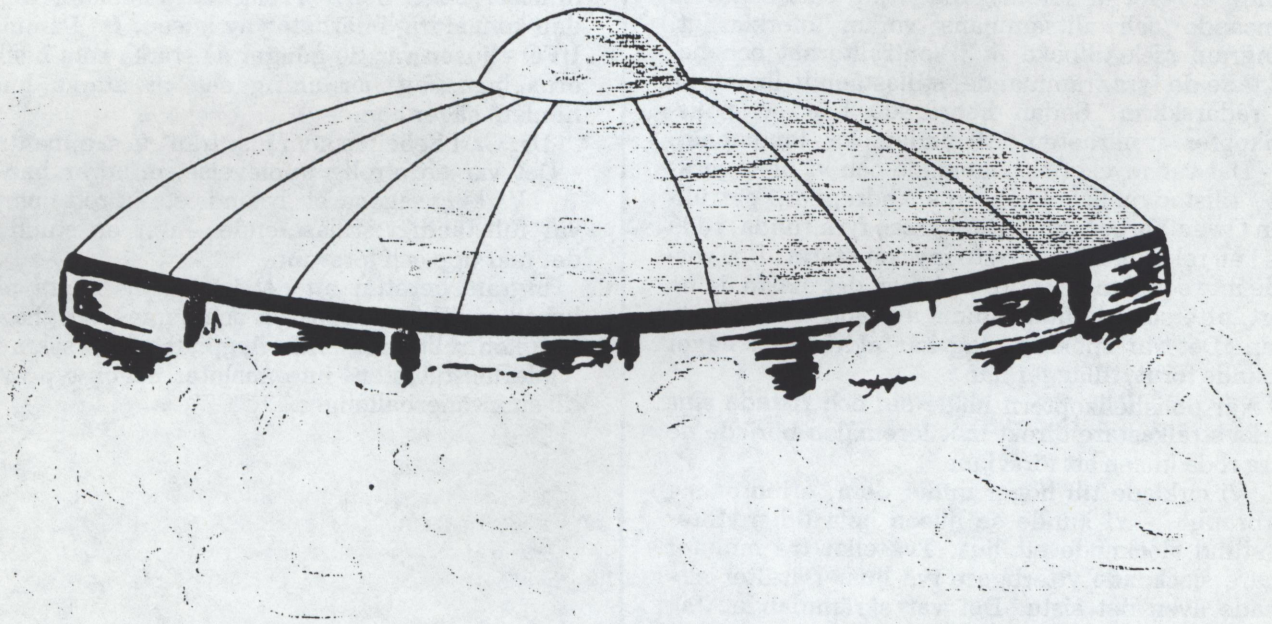

Fig. 3. Föremålet ''F''. Från undersidan av det strömmade en vitaktig gas ut, med kraftig, genomträngande lukt.

Hundratals förskräckta människor då UFO:s svävade över Memphis

Fyra glänsande, UFOs svävade över Memphis, Tenn., i perfekt gruppering, då en gäckad trafikledare sände en polishelikopter att undersöka fenomenet, samtidigt som andra kontrollanter studerade det mystiska mönstret på radar.

Det lysande skådespelet, som sågs av hundratals uppskrämda människor,rapporterades först kl. 19.57 den 18 april.

- Det verkade besynnerligt jag vet verkligen inte vad det var, erindrar sig Robert Ingram, chefassistent vid kontrolltornet på Memphis internationella flygplats. - Det var någonting som rörde sig där ute. Hundratals människor såg det.

När kontrolltornet översvärmades av telefonsamtal från ängsliga människor som bodde i området, vilka rapporterade om 'glänsande', klart, rött ljus, som befann sig stillastående i luften, gick Ingram ut för att se fenomenet själv.

- Jag gick ut och tittade och där fanns verkligen fyra röda ljus i gruppering. De såg ut att vara 100-120 meter höga och befann sig ca 15 km från flygplatsen,de såg ut att sväva, säger han.

- Jag är övertygad om att det inte var något flygplan vi känner till. Jag skulle tro att det var UFOs. Jag har aldrig sett något liknande. Det såg främmande ut. Det är första gången jag sett något så glänsande och alltsammans verkar oförklarligt.

Ingram gick tillbaka in i kontrolltornet och betraktade de fyra främmande, stillastående ljusen på en radarskärm. Sedan beordrade han en polishelikopter i närheten att undersöka fenomenet.

- Det var mycket skrämmande och vi blev gäckade, tillstod polishelikopterns andrepilot, patrullman Owen Yarbrough. - Där syntes fyra runda, röda ljus i en rektangel, som lyste mycket starkt. Det verkade inte som om de rörde sig, men det måste de ha gjort, eftersom de höll samma avstånd till oss hela tiden. Det var spökligt. Jag har aldrig sett något liknande förut, tillägger han.

- När polishelikoptern höjde sig och riktade sina starka strålkastare direkt mot föremålen började de klara röda ljusen att försvinna.

- Vi cirklade till höger under dem, erindrar sig Yarbrough. - Vi kunde se ljusen hela tiden. Efter en stund slocknade ett ljus. Två eller tre minuter senare slocknade ytterligare två ljus. Därefter slocknade även det sista. Det var skrämmande. Jag tror att vi kanske skadade någonting.

- Ljusen slocknade precis som när en glödlampa släcks, erindrar sig piloten patrullman Ron Houston. - Jag kan inte förklara vad jag sett.

Överväldigade iakttagare stirrade på skådespelet med de glänsande röda ljusen. Stu Piersson, uppskattad pilot och navigatör, såg ett klart UFO.

- Jag betraktade det i 10 minuter och det rörde sig inte, berättar han för The Enquirer. - Jag har aldrig sett något liknande förut.

- Anne Wedgés uppmärksamhet var fäst på alla fyra ljusen. - Vi betraktade ljusen omkring 15-20 minuter, säger hon. - Vi såg också helikoptern, men den kom aldrig i närheten av ljusen. De flammande UFO - ljusen var tio gånger så starka som helikopterns ljus. Jag har aldrig sett så starka ljus på himlen, säger hon.

Dr. Carl Sebelius kom just från ett sammanträde.

- Det var en otrolig upplevelse, erindrar han sig.

- Vad jag såg var ett lysande starkt rött ljus, som var fullständigt stillastående. Efter en stund gick det rakt upp och försvann.

Ingram berättar att det inte fanns några plan i luften vid den tidpunkten och James Wright, chef för kontrolltornet vid flygplatsen försäkrar att 'väderlekstjänsten' inte ansluter någon typ av ljus till sina väderballonger.

Källa: National Enquirer 10 juli 1979
Översättning: Marianne Aplerud

Sala-bor fotograferade UFO som störde teven

Av Mats Nilsson

Tre Sala-bor satt framför tv:n kl. 21.20 lördagen den 22 juli 1978. Plötsligt störddes mottagningen och samtidigt upptäckte de ett ljus till höger om sändarmasten - ett ljus som inte borde finnas där. Bo Sköllermark lyckades ta två färgfoton!

Utöver Bo fanns även Gunilla Sköllermark och Thomas Swärd med som vittnen. Thomas berättar:

- Vi tittade ut och till höger om tv-masten upptäckte jag ett osammanhängande guldgult ljus. Det var ellipsformat och ganska stort.

- Fenomenet behöll detta utseende och storlek ett tiotal sekunder för att därefter liksom backa och försvinna mot Heby. Ellipsformen behölls dock hela tiden när det 'krympte'. Det kan ha rört sig något i sidled, men jag är inte riktigt säker. Totalt såg jag det i 45 till 60 sekunder.

Bo Sköllermark berättar följande:

- Det var Thomas som uppmärksammade mig på det konstiga föremålet vid sändarmasten. Det var gulorange och stod stilla ett ögonblick. Det drog sig sedan bortåt en kort sträcka och försvann i tomma intet.

- Samtidigt som detta iakttogs störddes tv:n och genom sinnesnärvaro fick jag fram kameran och hann ta två bilder genom fönsterglaset. Det var stjärnklart väder ute och totalt såg jag ellipsen i ca en halv minut, delvis genom kameraoptiken.

På Bo Sköllermarks två färgfoton ser man, förutom objektet, sändarmastens varningsljus, men också klockan på Kristina Kyrktorn - och visarna pekar tydligt på 21.20.

Vid en första genomgång utgick vi från att sällskapet sett månen, som gick upp kl. 21.13 ca 15 till 20 feSWE I SÖDER. Men den befann sig i nedan och aldrig norr om den ØOSO riktning som masten ligger i. Sällskapet såg f.ö. månen senare.

Eftersom månen inte backar och förminskar sig och inte heller orsakar EM-effekter (i detta fall tv-) störningar) presenteras fallet i detta utredningsskede. Sedvanliga kontroller har gjorts beträffande övrig känd flygaktivitet i området, men sådan förekom ej vid tillfället.

Han såg "hål i himlen"

Medan debatten pågår huruvida det verkligen var ett 'svart hål i miniatyr' som exploderade över Sibirien den 30 juni 1908 (vilket några tror), har Sam Sunter sitt eget 'hål i himlen' att fundera över. För oförgrömligt nog hände det på samma dag.

Sunter är nu delvis pensionerad är bosatt i Victoria och sysslasr bl a med uppfinningar och jobbar mycket med hobbies. Han minns tydligt vad han såg den gången han lekte utanför sitt hem i Northumberland vid engelska östkusten. För tidskriften 'Canadian UFO Report' berättar han:

'Framför mig fanns en låg stenmur och bakom denna ett stort fält.Där lekte jag när jag plötsligt fick se ett hål i hemlen. Det var ett stort hål som verkade flamma av eldslågor på andra sidan. När jag tänker på det så här efteråt kan jag jämföra det med att se in i lågorna på ett lokomotiv Flammorna såg verkligen ut att komma från insidan, det gav alltså inte intrycket av att vara en boll. Det var ett hål.

Men det som skrämde mig mest var den kraftiga och starka stråle av ljus som föll ned strax bakom muren. För mig, liten som jag var, verkade det som om jag skulle klättra upp på den där strålen. Men jag var så rädd att jag sprang raka vägen hem, så jag vet inte hur länge hålet fanns kvar'.

Färgen på uppenbarelsen gick helt i rött, säger Sunter. 'Kanten på hålet var skarpt markerad och storleken var ungefär som fyra fullmånar'.

Det var emellertid den breda stråle av vitt ljus som kom från hålets nedre del, som hade den mest skrämmande effekten på den unga pojken. 'Den såg så fast och solid ut, att det såg ut att vara en gata jag skulle, kunna gå på', säger han.

Numera känner vi lite mera till dessa 'trick' som våra besökare ibland antas visa oss, liksom också illusionen att kunna gå på dess ljus. Kanske var det just ett sådant vår lille pojke iakttog.

JUBILEUMS-
ERBJUDANDE

EN JUBILEUMSTIDNING, med ''godbitar'' ur UFO-Information under de gångna tio åren, kommer under november månad att erbjudas alla UFO-Informations läsare.

JUBILEUMSTIDNINGEN kommer att innehålla en fyllig kavalkad byggd på de bästa svenska UFO-artiklar som under det senaste decenniet publicerats i UFO-Information. Men också en skildring av ett helt nytt, smått fantastiskt och tidigare opublicerat, UFO-fall med inslag av en närkontakt av tredje graden med en humanoid i Sverige!

JUBILEUMSTIDNINGEN, som beräknas utkomma i början av november i år, kommer att kostas på lite extra — bl a med färgtryck och ett antal ''extrasidor''. Det tycker vi, också med tanke på att det är sista chansen att komma över skildringar av dessa klassiska UFO-fall, kan motivera en jubileumsnummerkostnad av 35 kronor.

LITE HAR VI också tänkt på det faktum att vi nu dessutom måste skaffa oss en ny tryckpress — en kostnad som vi till en del hoppas kunna bestrida med hjälp av inkomsterna från jubileumsnumret. Naturligvis har vi inget emot att de tidningsbeställare som vill, även skickar med en ''extraslant'' till ''tryckpresshjälp''!

NÄR DU skickar in avgiften för jubileumstidningen så var samtidigt vänlig att märka postgirotalongen med ''Jubileumsnummer''. Postgironumret är 843 25 — 0 UFO-Information.

JUBILEUMSTIDNINGEN trycks, vill vi betona, i en begränsad upplaga. Försäkra Dig därför tidigt om ett exemplar genom att redan idag beställa tidningen!